NĂM THỨ BẢY — SỐ MỚI 61

GIÁ : NĂM XU

THỨ SÁU 21 FÉVRIER 1936

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	12$00
SÁU THÁNG	6 00
BA THÁNG	3 00
MỖI THÁNG	1 00
MỖI SỐ	0 05

Mua báo tính kể từ ngày 1er hay 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước

ĐUỐC NHÀ NAM

72 Rue Lagrandière

BÁO XUẤT BẢN HẰNG NGÀY—CƠ QUAN CHÁNH-TRỊ VÀ KINH-TẾ

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-VĂN-SÂM

Dây thép nói số 6.96

DÉPÔT LÉGAL •INDOCHINE• N° A 6579

HÃY DÙNG SAVON HIỆU VIET-NAM

Chuyện thị phi

NHƠN-QUYỀN?

Ai cũng biết Pháp-quốc là nước tổ đặc quyền tự chủ trong thiên hạ, vả người Pháp là người biết tôn trọng nhơn quyền hơn ai hết, thế mà bấy lâu có hội Bảo hộ Nhơn quyền lập ra và lại những việc xâm phạm vào nhơn quyền, người ta vẫn phải lo toan bình vực mãi không hết, như vậy đủ chứng tỏ rằng: cái quyền của con người lo dầu cho quy định cách nào, bảo hộ cách nào, cũng vẫn còn có chỗ phải thiệt thòi và đáng than tiếc vậy.

Chẳng biết trên cõi Thiên đàng có « chủ hạch gác dan » là thánh Pierre kia ra sao, chớ ở cõi trần gian nhơn thế này không bao giờ tôi tin rằng nhơn quyền có thể thực hiện được một cách làm cho vừa lòng cả mọi người, không ai phải động chạm than phiền tới ai.

Sự « không có thể » đó vốn chẳng phải tại quốc pháp hay nhơn tâm nào muốn vậy, nhưng mà sự sống của mỗi người khiến cho người ta phải động chạm và phải làm thiệt thòi lẫn nhau « Tôi có quyền tự do sanh tồn nhưng tôi không có quyền được xâm phạm hay làm thiệt thòi tới sự tự do sanh tồn của kẻ khác » đại khái cái tôn chỉ của nhơn quyền là thế.

Song tới lúc đem ra thiệt tế, thấy sao nhơn quyền động chạm nhau rối rạc lung tung như mớ cua nấm chung trong giỏ vậy.

Nếu cứ lấy đúng theo tôn chỉ nhơn quyền mà thực hành thì xả hội loài người sẽ xảy ra được lắm chuyện tức cười, không ngờ, mà chính là những chuyện có lý.

Ví dụ mấy cô làm đĩ có thể xách đơn đi kiện những người hay kêu gào cấm tuyệt kỵ nữ, hay phô bày chỗ gớm ghiếc của bịnh phong tình

TRƯỜNG-TIỀU

(Coi qua trương 8)

Giả chước đi quyên tiền

Một lão tăng ăn cắp đồ nhà chùa

Vừa rồi có một lão thầy chùa tự xưng là Võ nhơn Sanh pháp hiệu Quảng Hóa ở Khánh-Hòa (Phanrang) vào Namkỳ giả chước đi quyên tiền để lập trường Phật học. Quảng Hóa có đến chùa Phước Tường ở tại Búng (Thủ-dầumột) ngủ nhờ.

Đêm khuya thừa lúc người trong chùa an giấc, lão ta ăn cắp nhiều món đồ đáng giá trên trăm đồng và lấy giấy thuế thân của ông Trụ-trì chùa ấy tên là Trương văn Ngưu.

Nghe đâu lão nầy đã gạt gẫm nhiều tín đồ mà lấy số tiền quyên cho trường Phật học gì đó nhiều lắm.

Hiện giờ nhà chuyên trách đương truy ầm kẻ giả dối nầy.

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

QUANH CÁC CUỘC HỘI HỌP TRONG CHỐN THÔN QUÊ

Sao ta chẳng lợi dụng ngay đó để bồi bổ dân-trí?

Sanh vào một nước cả tinh thần lẫn vật chất mọi sự đều còn thiếu sót, như nước Việt-nam ta hiện thời thì chúng ta cần nên tận tâm bồi bổ dân trí hơn hết. Không thể sánh được với các nước Âu Mỹ nhưng ta thấp kém chừng nào thì càng nên tranh đấu đua chen chừng nầy. Tôi muốn nói về các cuộc hội họp ở thôn quê, với vấn đề đàm luận.

Ở xứ ta vẫn không có mấy khi được hội họp để bàn luận một vấn đề nào có ích lợi chung chẳng cứ là về phương diện gì. Mặc dầu các hội khuyến học thành lập khá nhiều ở các nơi, mục đích để khai trí tiến đức cho quần chúng, nhưng khổ nỗi nó chỉ có cái danh mà thôi.

Đến các báo chí là những lộng cơ có thể phát được nhiều ảnh hưởng hơn hết nhưng thử xét, dầu cái ống truyền thanh ngôn luận có lớn lao đến bực nào cũng không thể biện triệu đánh thức quần chúng ở thôn quê được vẹn toàn. Bởi nơi ấy ngọn đuốc văn học còn ở mờ chưa được rọi khắp.

Những nông nỗi buồn tẻ ấy tưởng chúng ta không nên ngơ mắt. Đã không nên ngơ mắt, thử ai dám vô tình bảo rằng nước ta không có những cuộc hội họp bình dân, mà chẳng khuyến khích. Những cuộc hội họp bình dân của dân tộc ta nó đã có từ lâu. Nó lại có tánh cách nói chuyện còn giản dị thân mật hơn những « sa lông » bên Pháp nữa. Có lẽ nhưng chỉ vì ta dùng sai ý đó thôi.

Các cuộc cúng thần, càngcưới, xin, giỗ kỵ đó là không phải là những buổi công hiệp thân mật của đám bình dân ở hương thôn sao? Đã là cuộc hội hiệp có ý nghĩa sâu xa ta nỡ để hờ hẫn mà không dùng dịp tiện lợi ấy để bàn giải học hỏi lẫn nhau hầu trao đổi tinh thần phổ thông dân trí. Hỡi các bạn ở hương thôn, nếu các bạn nhận rõ ra những ngày hội hè ấy là một dịp hay về cuộc giao tiếp bàn giải thì tưởng các bạn không nên sơ tâm để cho nó qua, qua mãi với thời gian bằng những câu chuyện phiếm.

Cần chi phải học lực cao thâm sâu xa luận lý mới bàn giải nên đề. Đã là bình dân thì chúng ta cứ nói theo phương diện bình dân mà đàm luận.

Nếu nhằm cuộc hội hiệp là lễ cúng thần thì chúng ta cứ ngụ ngay vào thảo ấy mà để biện.

Coi qua trương 8 *LÊ-HỮU-DU*

Vớt được tử thi trôi sông

Vào lúc 11 giờ rưỡi trưa hôm qua, sở tuần cảnh thương khẩu có vớt được một cái tử thi nổi tại bến tàu Nhà Rồng. Tử thi đả sình lâu rồi, không còn giấy tờ chi trong mình nên nhà chuyên trách chưa biết được là ai. Nhưng trông vào gương mặt sống mũi cao độ ra có lẽ đây là tử thi của một người Pháp.

Pháp Nam một nhà

Buổi tiệc đãi Thống đốc phu nhơn rất nên long trọng

Như tin chúng tôi đăng, tối hôm kia các bà các cô thượng lưu Annam có thiết một tiệc tiễn đưa bà Thống đốc Pagès về Pháp.

Đúng 7 giờ rưỡi Thống đốc Pagès và phu nhơn tới Tổng Hội quán Annam có bà Biaille de Langibaudière ra tiếp đón với các bà các cô trong ban tổ chức.

Vào phòng khách, sau khi giới thiệu các bà các cô Annam với Thống đốc phu nhơn rồi liền nhập tiệc.

Pagès phu nhơn ngồi giữa bên mặt có ông Bùi-quang Chiêu, bên trái có bà Biaille de Langibaudière.

Trong lúc tiệc rượu tưng bừng, có dạ nhạc của trường mù giúp vui. Tới tuần sâm banh bà Biaille đứng ra đọc chúc từ vắn tắt chúc quan Thống-đốc và phu nhơn được lên đường bình an.

Bà Thống-đốc có tỏ lời cảm ơn thạnh tình của các bà các cô đến dự tiệc. Mãi tới 12 giờ khuya mới phân tay nhau.

NẠN HƯƠNG-CHỨC KHÔNG BIẾT CHỮ

MỘT NGƯỜI GIẢ LÍNH-KÍN ĐỂ BÓC LỘT DÂN QUÊ

Ngôn ngữ bất đồng đã là một việc hết sức phiền phức đầu là giữa chỗ giao thiệp của hai người... đến như giấy tờ văn tự mà trong ấy viết những gì không ai đọc hiểu hết còn là một cái vạ lớn hơn nữa.

Trường hợp sau nầy, ngày trước đã gây ra nợ nần cho những kẻ lầm của nhiều tiền mà dốt nát, chung qui, cũng chỉ vì họ không đọc hiểu được một tờ giấy của người ta viết, hoặc bằng Pháp văn, Hán văn cho chí chữ quốc ngữ mới tội nghiệp.

Cũng vì vậy, mà trước đây Chánh phủ Nam triều đã bãi bỏ việc dùng Hán tự trong việc quan và chánh phủ Pháp cũng dùng quốc ngữ ở mấy tờ trát.

Nhưng, mới đây bổn báo thông tín ở Càmau có tin về cho hay có tên Nguyễn thành Ri, đến tình giấy tờ bằng Pháp văn tại làng Tân hưng đóng mạo nhận mình là lính mật thám của chánh phủ phái đi điều tra.

Ông hương chánh Nguyễn-văn Tửng vì không đọc thấy Pháp văn nên cho mời hương quản Tăng văn Phước đến, biết ông Phước có học Tây nên Ri lại rút giấy tờ trốn mất.

Ri trốn qua bến kia làng Hưng Mỹ, cũng dở cái thói ấy ra nữa Hương chức ở Hưng Mỹ vì không rõ nên lại để cho Ri đội lốt lính mật thám hoành hành thiên ha lung tung.

Nhưng, sau vụ nầy cũng đổ bể Ri lại cao bay xa chạy đâu mất. Ri là người không ai biết gốc gác ở đâu cả. Ri đến ngụ ở làng Tân Hưng đóng năm mấy nay có cưới Huỳnh thị Lụa làm vợ, trước đây Ri bỏ nhà vợ đi biệt một lúc nay lại đáo về, dở thói gian ra.

Hiện thì Lụa đã bị làng đòi hỏi và ăng kết còn Ri thì nhà chuyên trách đã ký giấy tập nã rồi.

MỘT BỌN BA NGƯỜI TÙ CÔN-NÔN VƯỢT NGỤC GIỮA ĐƯỜNG BỊ RÃ BÈ CHẾT HẾT HAI

TÊN TRẦN-VĂN-BÌNH MỘT MÌNH TRÔI TẤP VÀO CỬA BIỂN MỸ-THANH

Đã ra thú tội và chịu đày trở lại Côn-nôn — Câu chuyện thê thảm của hai bạn tù trên mặt biển

Vượt ngục!

Nghe hai tiếng « Vượt ngục » cũng đủ thấy. . , như bày trước mắt mọi người cái cảnh hãi hùng kinh sợ! Ấy thế, mà bọn tù hăng hái vượt ngục là vì họ còn khác khao, thèm muốn sống lại với mẫu đời yên vui ở đất liền, cái mẫu đời an nhiên, điềm tịnh mà một khi họ hoặc lỡ lầm hoặc vụt chạc gây ra tai biến, tội lỗi cho mình phải sẳn thân trong giây phút vào vòng tù tội lưu đày đi làm xâu khổ cực bên rừng già, dì dập dả trần ai ngoài gành bãi!

Ở đây, chúng ta thường nghe « tù côn nôn vượt ngục » họ kết bè thả trôi từ ngoài ấy rồi phú cho lượng sóng nếu, có vui lòng thì đưa người vào bờ bên nào đưa. . .

Có khi bè trôi qua Xiêm, có lúc bè tấp qua Nhựt, và đôi lần, họ cũng nhờ ngọn gió nồm nam mà trở lại đất Nam kỳ chẳng hạng mấy ven bể ngoài Phước Hải, Vũng tàu hay là mũi Càmau, Vịnh Xiêm la, Hatiên, Ba động.

Cách mươi ngày nay, tên Trần van Bình là tù Côn nôn bị án 10 năm tù vượt ngục về, bè của Bình giữa đường bị rã nhưng Bình còn ôm được một khúc cây nhờ vậy sóng đưa Bình vào cửa Mỹ thanh, rồi lần hồi ở đó, Bình mới lén trốn về làng ẩn trú.

Tiếng nói là ẩn trú, nhưng trái lại, Bình vẫn thái nhiên sống lại với đời « anh chị » ngang tàng của Bình cũng đi coi hát Cải-lương « cọp » cũng ngả quán xiêu đình.

Nhưng rồi không biết Bình nghĩ sao, mấy bữa trước đây Bình lại ra chịu tội giữa mã cò sở tại. Hiện Bình đã bị giải giao về Saigon để chờ kỳ tàu là trở về với nơi quê hương thứ hai và tại đó Bình vui lòng nhắm mắt.

Cứ như lời Bình kể truyện lại, thì là vì Bình rất ăn năn đối việc vượt ngục của mình hơn nữa là khi về đây, thấy nhân tình biến đổi, cuộc sanh hoạt cam go, nuôi sống với nghề « hung ác » không dễ dàng với pháp luật sung nghiêm ngày nay nữa, thà tôi hơn trở ra ngoài Côn nôn.

Bình cho biết rằng, cùng vượt ngục với Bình còn có hai bọn tù nữa nhưng Bình không nói tên, hồi ấy cả ba thề nguyền với nhau đồng sanh đồng tử dễ trôn, tôi bắt đầu lượm lặt, dồn cất, rồi góp từ cái cây, khúc gỗ đem giấu trong rừng một nơi, họ lo kỳ trữ lương phạn nào cơm khô nhứt là chuối nấu, chuối ngoài Côn nôn lớn trái lắm, và mọc tràng rừng; chúng bẻ những chuối ấy đem phơi khô để dành sau nầy ăn đi đường.

Chiều bữa đó, lúc điểm tù trở về khám thì cả ba lại lén ẩn lại trong bụi rậm chờ trời tối xuống thế là thả bè ra đi...

Cuộc thu xếp nầy không phải dễ và cũng không bao giờ được hoàn toàn, cho nên khi bè linh đinh ngoài biển trời mênh rộng, thì cả ba nghe như lá chiếc bè không thể chịu nổi với gió giới sóng dập.

Lương thực lại thấy hết, trời không nhỏ một hột mưa, thế là, than ôi, cả bọn ba người chỉ còn chờ sự kết quả bất ngờ. Trôi sò mang dả đánh gởi trao cho cá nước.

Lìa Côn nôn không biết là mấy hôm, mặt trời cứ từ đông sang tây, con nước lớn ròng mấy độ, rồi giữa đêm ấy cả ba nằm ngất ngư trên chiếc bè không còn một thức ăn gì để bỏ miệng, kế thình lình bè bị sóng đánh kịch liệt quá mà rã đi...

Hai người kia vì sức cùng lực tận nên đành để cho nước cuốn đi và nhận chìm không còn trông thấy nữa. Riêng phần Bình thì Bình nhờ ôm được một khúc cây và trôi về cửa Mỹ-thanh đó!

Vì ghen tương

Vợ viên chủ sự nổi lửa đốt nhà dây thép

Bữa qua chúng tôi có được tin điện ở Nam vang đánh về cho hay nhà dây thép Voeungsai thuộc về tỉnh Stung Treng bị cháy tiêu trong đêm 13 Février vào hồi 10 giờ tối.

Hay tin vắn tắt nầy chúng tôi chưa vội đăng lên thì bữa nay bổn báo thông tín có kêu điện thoại về cho hay rõ nguyên nhân về vụ cháy nầy.

Nghe rõ lại thì chỉ vì sự ghen tương chồng mèo mỡ mà vợ người chủ sự ở Voeungsai nổi lửa đốt. Nhà dây thép làm bằng cây ván nên lửa phát cháy mau ăn. Sự thiệt hại phỏng độ 2000p. Hiện nay nhà chuyên trách đã bắt vợ viên chủ sự giam lại để xét lỗi.

CÁC NHÀ BUÔN NÊN CHÚ Ý

Về việc làm tờ khai thương mãi

Mấy hôm nay nhiều nhà buôn bán ở Saigon, nhứt là Huê-kiều, không hiểu lúc nầy nhà nước buộc làm tờ khai là tờ khai gì, mà có lính truyền rao cho mỗi tiệm biết rằng trong hạn một tháng nữa nếu tiệm nào không làm tờ khai ấy thì bị phạt.

Vậy tin đăng dưới đây chắc có ích cho các thương gia ít nhiều.

Chúng tôi nghe tin rằng nhà nước muốn điều tra tình hình thương mãi trong xứ, nên chi lúc nầy buộc các tiệm buôn bán có đứng ba tầng phải làm tờ khai, dầu cửa tiệm bây giờ mới mở hay là đã mua bán bao nhiêu năm nay cũng thế.

Sự khai báo nầy không khó khăn gì hết: các chủ tiệm buôn bán cứ lại ngay cò bót trong quận mình ở mà khai cò bót đưa giấy kiểu mới in sẵn rồi mình cứ theo đó mà làm.

Tờ khai phải làm 2 bản trên giấy tin chỉ 0$15. Hai bản khai báo nầy, sau khi đem ra sở Bách phân vô sổ rồi, thì một bản nạp tại phòng lục sự của Tòa án Thương mãi, một bản để tại Địa phương Saigon Cholon.

Trừ ra những tiệm buôn có ba tầng ở những bực 11, 12, 13, 14 và 15 trong hạng thứ 6 (6e catégorie) thì khỏi phải làm tờ khai nầy.

TRẬN HỎA-HOẠN LÀM NÁO ĐỘNG CẢ VÙNG BÌNH-ĐÔNG

Hai căn nhà bị thiêu-hủy

Lửa, lửa, bớ người ta, bớ lửa Bình đông.

làng xóm lùa cháy nhà tôi, tiếng la lên inh ỏi, người ta chạy rần-rần rộ rã. Tốp đi xe ngựa, tốp đi xe máy, tốp chạy bộ, chen lấn nhau tràn vào một khu đất toàn là xóm nhà lá.

Tại xóm Lò-gốm nơi kinh Bình đông chạy thẳng lại lò gạch Lai hiệp Hòa, ở xéo lò gạch một đổi ngó thấy ngọn lửa cất lên rất cao, khói bay đen nghẹt tỏa lấp màu trời. Lúc ấy vào lúc 8 giờ tối đêm 19 rạng mặt 20 Février.

Ở nội vùng nầy trừ ra cái lò gạch Lai hiệp Hòa thì bao nhiêu toàn là nhà bằng tranh bằng lá. Bởi thế nên ngọn lửa vừa phát lên, mấy trăm gia đình lao động kia người thì lo dọn đồ đạc, kẻ thì lo dỡ nhà người khác lo dắc vợ cõng con, trong vào như chạy giặc. Những tiếng kêu réo của người lớn, những tiếng la khóc của trẻ con làm náo động cả một vùng.

Ngọn lửa phát cháy trước hết tại phía sau nhà bếp của Thị-Nhiều, người làm công cho lò gạch Lại hiệp Hòa mỗi ngày ăn trên một cắc bạc.

Có người thông tin cho cò bót

Trong 5 phút đã có một đoàn xe vòi rồng của sở chữa lửa Bình đông chạy tới, lính chữa lửa xông vào đàn áp tận tâm. Họ phải bơm nước vì dưới mé kinh Rạch Lògốm vô tới chỗ lửa cháy có gần 50 thước tây. Tận lực đàn áp một hồi lâu, độ nửa giờ lửa mới chịu tắt ngọn.

Trọn hai căn nhà của thị Nhiều đều bị tiêu ra tro bụi, không đem được món đồ nào ra ngoài kịp. Còn mấy nhà lá kia ngọn lửa vừa bắt qua đến đâu thì có vòi rồng đón tới đó, khó bề cháy tới được nên bà hỏa phải lui binh. Cũng may trong lúc đó trời không có gió và sở chữa lửa cũng tới kịp nên mấy trăm cảnh gia đình trú cư nơi mấy gian nhà lá ở vùng nầy khỏi bị lâm vào cảnh màn trời chiếu đất.

Cò bót Bình đông đã đòi Thị Nhiều đến tra hỏi. Theo như lời nhiều người ở lối xóm nói lại thì có lẽ Thị Nhiều nấu cơm hồi chiều bữa ấy không vụt tắt lửa trong bếp nên đã lửa bắt qua vách. Lại nữa chung quanh nhà nầy có chất rơm khô nên dễ cháy

Máu nhuộm đỏ giữa phái tả và phái hữu

Quân lính ở Espagne mưu phản

Cơ sở dư luận của người Tàu ở Chợlớn

Tờ nhựt báo Dân Báo cơ quan tuyên truyền của đảng Quốc dân Tàu ở Nam kỳ, lâu nay cũng là một báo mạnh mẽ, vững chải nhứt trong báo giới Huê kiều. Thế mà như là nó chưa làm trọn sứ mạng và thỏa ý muốn của đảng bộ Trung ương, nên vừa rồi bên Nam kinh đã gởi sang 2 người đảng viên để lo tổ chức và chỉnh đốn tờ báo ấy lại.

Hai ủy viên nầy đã tới Chợlớn ngày 18 Février một vị tên là Trần đặt Hướng và 1 vị tên Lâm Tu Dư. Trần trước có làm nhiều năm cho tờ báo Lãnh Đông ở Sán đầu, có Lạm là một tay quản lý thương nghiệp rất tài.

Hai vị nầy vừa rồi vâng mạng bộ tuyên truyền của Đảng bộ, thì Đảng bộ có hứa sẽ giúp một số tiền lớn cho tờ Dân báo để chóng đạt mục đích.

Thế là đảng Quốc dân Tàu ở

TIN TRUNG-HOA

Uông-tinh-Vệ đã xuất dương

Hương-cảng 19 Février.— Mới đây có tin nói rằng Uông tinh Vệ định xuống Nam về Đoàn lương sơn mà dưỡng bịnh. Nay Uông lại đổi thái độ đã xuống tại Thượng Hải hôm 18 Février

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

TIN TỨC TRONG NƯỚC

SAIGON

Cá không ăn muối, cá ươn

Vợ chồng anh Nguyễn văn Kia và Bùi thị Tững ở trong đường hẻm Nguyễn tấn Nghiệm là người biết lo làm ăn. Anh mai đi chiều về nhà cho vợ và đứa con gái tên Nguyễn thị Ba nên 15 tuổi coi giữ.

Ba còn nhỏ tuổi, đáng lẽ phải biết tuân lời giáo huấn của cha mẹ để tập tánh sửa minh. Nhưng không, Ba là cô gái khó dạy thường hay cãi cha mẹ mà buông lung nên chi mỗi lần anh Kia đi làm đều lộ về buồn bã mà dặn vợ : Minh ở nhà đừng hơ hỏng con Ba nó buôn lung mà khốn.

Hôm 19 Février sau khi anh Kia đi làm, chị Tững mắc lắng quẳng công việc. Ba lên nhà dông đi. Khi hay con vượt vòng Tững bèn đi kiếm Ba về rầy la khuyên dứt. Chẳng kể lời mẹ mà chó, Ba còn cãi lại rồi quơi tay thoi vào mặt mẹ mấy thoi bầm dập.

Đối với đứa con ngỗ nghịch biết minh không sao trừng trị nổi, thị Tững đành cắn răng đi xuống bót cớ và giao con bất hiếu ấy cho ông cò nghiêm răn.

TẠI TÒA [illegible]IỂU HÌNH SAIGON

8 giờ sớm mai hôm qua Tòa tiểu hình Saigon đã hội xử do ông Chevalier ngồi ghế chánh tòa ông Vidal ghế biện lý.

Ăn cắp dây chuyền

Tên Nguyễn văn Giau 20 tuổi có bị án 6 lần, ăn cắp một sợi dây chuyền giao cho Nguyễn thị Mười bán giùm.

Tòa kêu án Giàu 1 năm tù,

Thị Mười 6 tháng tù.

Ăn cắp xe máy

Nguyễn xuân Giao ăn cắp xe máy của thầy Ngô văn Đắc. Tòa xét có bị án 2 lần về tội nầy nên kêu án Giao 1 năm tù.

Đặng van Thiệt ăn cắp xe máy của tên khách Trần Thần để sau nhà bếp. Bị tòa kêu án 6 tháng tù.

Ăn cắp dây chuyền ở đường Galliéni

Vụ Hồ thị Mung 16 tuổi ăn cắp dây chuyền của chủ tiệm cầm đồ ở đường Galliéni Tòa xét thị Mung còn nhỏ tuổi nên kêu án 6 tháng tù treo và cho chủ lãnh đem về ở lại.

Đốt nhà để trả thù

Lê văn Rồ vì thù oán với Đỗ văn Lao nên đốt nhà anh nầy để trả thù.

Tòa kêu án phạt rồ 3 tháng tù.

Sang đoạt xe máy

Tên Võ văn Cang tức Chinh ở mướn cho Võ văn Chà thừa lúc chủ đi vắng Cang chớp một cái xe máy và ẩm hết một số bạc 125.

Cang lãnh 8 tháng tù.

Đánh người có thương tích

Tên Lương v Nhàn bị cáo về tội đánh Nguyễn van Khai có thương tích bị tòa kêu án 2 năm tù.

Một nữ giáo sư mới

Chiếu theo nghị định quan Toàn quyền ngày 17 Fév. bà Nguyễn văn Nhã née Đào thị Mùi nữ giáo (1) hạng bảy ngbạch Namky, có cấp bằng Brevet supérieur và bằng giáo khoa được thăng chức giáo sư tập sự thuộc ty giáo huấn Đông Pháp và tùng sự dưới quyền quan Thống đốc Namky.

XoX

Quan lại thăng thưởng

Chiếu theo nghị định quan Thống đốc ngày 14 Fév. 1936

1·— MM. Võ văn Cư và Huỳnh Tun, thí sanh vừa đậu kỳ thi ngày 14 Novembre 1935 được nhậm chức thơ ký tập sự soái phủ và các tỉnh mỗi năm 360 đồng bạc lương.

LUCTINH

CAMAU

Trong sông chợ Càmau

Sông chợ Càmau không mấy rộng, nhưng tàu, ghe, xuồng rất nhiều, nhứt là buổi chợ sớm mơi xuồng ghe đậu bến chợ Càmau lớp trong lớp ngoài tấp nập.

Vì Càmau đường bộ chưa được tiện lợi nên người ta đi đâu cũng dùng xuồng ghe hoặc tam bản. Thế mà tàu thường dắc ghe chài đi ngang mặt chợ Càmau là chỗ xuồng ghe qua lại tới lui đông đảo. Thì nguy hiểm biết dường nào.

Nếu Tàu dắc đoàn ghe năm bảy chiếc lúc đi ngang qua chợ rủi dứt giây một hai chiếc, chẳng những hiểm nghèo cho chiếc ghe bị dứt giây kia mà còn nguy cho ghe xuồng và đò qua lại tại bên chợ nữa vì việc ấy có thể thiệt hại đến mạng người.

Vì sự có ích chung và tránh khỏi sự nguy hiểm nầy, nhà chức trách nên ra lịnh cấm đừng cho tàu dắc ghe đi ngang châu thành Camau. Muốn dắc ghe thì phải đi khỏi châu thành Càmau mới được.

Nếu nhà chức trách chẳng bỏ qua việc nầy thì lấy làm may mắng cho dân chúng biết mấy.

NGUYỄN VĂN CHÍNH dit THAI

BACLIEU

Lấy nhà chợ làm rạp hát là giết con nít

Từ ngày rạp hát Ông Kinh hư đến nay thì mỗi khi gánh hát Cải - lương hoặc hát Tiều đến Baclieu đều mướn nhà lồng chợ mà hát. Thiệt là bất tiện hết sức vì ban ngày những người buôn bán phải chen lấn với nhau mà tránh. Đồ đạt và cái sập sân khấu Còn ban đêm thì lúc đương hát con nít nhỏ có leo lên trên nóc chợ cả đôi ba chục, đứa mà la lối om sòm khán giả không nghe hát được. Nếu tình tuần cảnh cấm rồi lên thì bọn con nít chạy rầm rầm rồi nhảy xuống như chim lá rụng, xem thấy mà ghê, vì rủi ro chắc là phải gãy tay hoặc là chết.

Tiếc thay cho xứ Baclieu là một xứ cả cơm lớn tiền có tiếng giàu nhứt trong Nam-kỳ thế mà cất không nổi 1 cái rạp cho xứng đáng ư !!

LONGXUYÊN

Mùi hôi thúi bên hông chùa ông Bổn

Chúng tôi đã lắm phen kêu ca về con đường hẻm bên hông chùa mà không biết tại sao nhà chức trách không để ý gì đến. Nơi châu thành là chỗ đông người mà có cái mùi độc địa như vậy thì sao khỏi mang bịnh. Hết chỗ phải chơi. Chúng tôi mong sở tuần thành đừng bỏ qua, đặng có trừ tuyệt cái hại ấy và ba bai căn phố của chú Sứng và 1 căn kế bên phải quét và sửa cho thường thì mới tránh khỏi nạn dịch trong mùa nắng nầy.

D. G.T.

MYTHO

Tổ trác bọn trộm [illegible]

Đêm 18 rạng 19 Février lối 1 giờ khuya Lê văn Thát và La-Bót chèo ghe đi vỏ đồng chà tại mé sông, Ba lai, thuộc địa phận làng Thới linh, cách đồn Thới lai lối 700 thước, Bót và Thát mới vừa bao đăng, thì nghe trên bãi có người và trâu, lội xuống sông. Hai người lóng nghe rồ chờ đám ấy xuống tới sông, Bót mới hỏi lớn trâu ai đem đâu bây giờ, thì ba tên đạo chích làm thinh. Bót liền truy hô lên. Ba tên lợm nhảy ào xuống sông rồi lội vào bờ, còn bỏ lại hai con trâu và một chiếc xuồng chở tới 30 giạ lúa, lạ nhứt là xuồng không có tên nọ của ai và không có biển số hiệu chi hết. Bót Phát giác ra thì trâu của Đồng v Cha 32 tuổi mới mất. Cha nhận trâu còn xuồng ủa bọn gian thì còn giam tại đồn Thới lai.

Ước mong thay nhà chuyên trách nơi đây rán để ý đến bọn đạo chích nầy, mà trừ cho hết cái nạn trộm trâu, cho đám dân sống về nghề cày ruộng đặng nhờ.

Đền ơn sanh dưỡng một cách quá dã man

Ông Ngô văn Võ, 61 tuổi, nhà ở trong làng Tân lý tây có đứa con là Ngô văn Thà nay đã tới 33 tuổi chớ phải nhỏ nhít gì.

Đáng lẽ thì với tuổi ấy Thà phải lo làm mà nuôi dưỡng cha trong lúc bóng dâu xế tài, để đáp lại lúc nuôi minh khi thơ ấu. Không Thà chẳng nghỉ vậy, ông ta cho rằng cha anh làm sao có anh ta ra thì phải nuôi ta luôn, nên anh ta không làm gì cả, cần ăn tiêu, anh ta cứ chèo chẹo đòi ông già cung cấp.

Hôm ấy (12-2) túng ăn xài đàng điếm làm sao Thà bồi ông Võ mà xin tiền. Ông già không có nên cậu con tức giận chửi mắng thậm tệ rồi còn đánh đập rất tàn nhẫn.

Buồn minh vô phước, con nó trả nghĩa sanh thành cách vô-phu ấy, ông Võ bèn tới làng thưa. Làng hát nội vụ giải quận, quận đưa ra tòa. Tới 28 Fevier nầy quan trên sẽ trừng trị đứa con bất hiếu ấy.

Quả có vậy hay là cáo gian

Chẳng phải bài nầy viết ra [illegible] cảng người ta về chuyện « chó [illegible] lửa con làm chứng » Cái [illegible] yếu của nó là muốn cho người chuyên trách để ý tới cả [illegible] doạn của người hay làm liều.

Hôm 16 Février rồi, hương chức làng Tân lý tây lấy làm lạ khi thầy có người ở làng Thân cửu. Nghĩa tới báo rằng vụ trộm lấy đồ của tên Vi ở làng nầy nó đã tìm ra manh mối.

Người đi cáo ấy là Nguyễn-văn-Bảy 28 tuổi nói rằng kẻ lấy đồ của tên Vi là ai thì nó không biết song nó chắc rằng nhà anh nó là Nguyễn-van Ký có chứa đồ ấy. Chính nó đã rình thầy anh nó chưng dọn trong nhà.

Hương quản Bô nghe Bảy khai vậy liền bắt làm tờ giấy hẩn bỏi rồi qua thứ hai tới quan chủ quận xin phép xét nhà Ký.

Quan chủ quận cho phép hương quản bèn dắt Bảy và chức việc đến xét nhà Ký. Xét cùng khắp hết mà chẳng thầy có gì.

Dư luận phân vân lắm : Ký là kẻ gian ư ? Hây vu cáo ư ? Nếu Ký gian thì chúng tôi xin nhà chuyên trách cứ làm tội, còn Bảy vu cáo thì luật nước mới xử tr[i] sao !

CAOMIEN

Hỏa hoạn.

Chúng tôi vừa tiếp đặng tin rằng nhà dây thép Veun Sai thuộc về tỉnh Strung Treng phát hỏa hôm ngày 13 Février vào lối 10 giờ đêm nhà dây thép nầy bị cháy tiêu.

Nguyên-nhân đích xác chưa được hiểu rõ. Sự thông tin tức bằng điển tín ở đây đã đình lại.

Người muốn dợ lễ Nam-giao nên biết

Trong dịp hội chợ và lễ Nam Giao ở Huế từ 1er tới 10 Mars 1936, sở xe lửa Đông dương có giấy riêng để cho người đi dự các cuộc vui ở Huế trong năm nầy tiện việc đi lại khỏi mất nhiều tiền.

Mua giấy đi lại dũ bang, gồm cả xe lửa và xe hơi ở chặn đường chưa có xe lửa bắt đầu bán từ 20 Fevrier tới 15 Mars 1936. Muốn biết rõ thì hỏi nơi mấy nhà ga.

Dưới đây chúng tôi lược biên ra những giá tiền đi lại, theo các chuyến xe tốc hành, mỗi tuần lễ có ba chuyến.

I.— Hành khách thường

Mỗi người đi có lại Saigon-Huế

Hạng nhứt	69p,10
Hạng nhì	51p.40
Hạng ba	28p. 5
Hạng tư	10p.24

II.— Hành khách đi có đoàn

Như hội thể thao học trò ở các trường và gánh hát Annam. Mỗi người đi có lại Saigon—Huế

Hạng nhứt	43p.69
(Mỗi đoàn phải có đủ 10 người)	
Hạng nhì	34p.66
(Mỗi đoàn phải có đủ 15 người)	
Hạng ba	14.p31
(Mỗi đoàn phải có đủ 20 người)	
Hạng tư	6p.75
(Mỗi đoàn phải có đủ 30 người)	

III Hành khách đi xe riêng

Khởi chạy ở Saigon 7 Mars và về bữa 12 Mars 1936

Mỗi người đi lại Saigon Huế.

Hạng nhứt	48$31
Hạng nhì	34,46
Hạng ba	19,85
Hạng tư	10,43

Chuyến xe lửa riêng nầy nếu số hành khách ghi tên mua giấy mà không đủ trả phí tổn cho sở xe lửa thì không chạy

CUỘC VUI BUỔI TỐI

HÁT BÓNG NÓI

SAIGON

Eden

Từ 19 tới 25 Février

LA CHANSON DE L'ADIEU

Casino Saigon

Từ 21 tới 27 Février

LA CASERNE E[N] JOLIE

Majestic

Từ 21 tới 27 Février

LA P[E]TITE SHIRLEY

Moderne Cinéma

L'ENANT DE L'ARIZONA

Asam Dakao

Từ 21 tới 25 Février

SÉRENADE À TROIS

Rex

Từ 21 tới 24 Février

LES PRISONNIÈRES

CHOLON

Rạp cô Tám

Gánh hát Quảng Đông

San Tai Luk

Chớp tuồng

[illegible]

Trung quốc

Từ 19 tới 28 Février

Gánh hát thuật « Chang-Wei-Chung »

Casino

Từ 17 Janvier tới 20 Février

Chớp tuồng

« FRANKENSTEIN »

KHIÊU VŨ

Tabarin Galliéni Saigon

Bar Việt-Nam Galliéni Cholon

Bataclan Bonnard Saigon

Lido đường đi Thủđức Giadinh

Bồng-lai-Cảnh Saigon

HÁT BỘ và CẢI-LƯƠNG

SAIGON

Nhà hát Tây

Rạp Thành-Xương

Nghỉ không hát

Rạp Phi-Long

TANDINH

Rạp Đội Có

Nghỉ không hát

GIADINH

Rạp Giađịnh

Gánh Phi Long diễn đặc biệt tại đó

Rạp Chùa Ông

Gánh Vạn-thành-Ban

Rạp Phú-nhuận

Nghỉ không hát

CHOLON

Tân-đồng-Khánh

hát Quảng Đông

Đình Vĩnh - Hội

Phước thành Ban

Rạp Bà Hộ

Rạp Cảnh-Chung

Eden

Gánh hát cải-lương Hữu-Thành

HÁT NHÀ TRÒ

Phú-nhuận, đường Paul Blanchy

ĐỜN CA

Đức thành-Hưng Saigon

Đồng thành-hưng Tândịnh

Nghe nói...

Thầy thuốc Annam Ng. văn Bảu, mở phòng coi mạch tại đường Amiral Roze, số 38 (ngan chùa Bà-Đen) SAIGON, chính thầy coi mạch cho toa hoặc cho thuốc người bịnh khỏi lo tiền mất tật còn. Lại thầy giàu lòng từ thiện, nếu có bịnh nên nhờ thầy trị giùm mới biết đúng sự thật.

HAY QUẢNG CÁO.

Một đứa con 2$30

Là một tễ thuốc bổ cấu tự 60 hoàn lớn uống được một tháng. Gởi lãnh hoá giao ngân 2.85 nhiều người lấy năm không chửa để đàn ông hoặc đàn bà là bởi âm dương hay kinh nguyệt không điều hoà và bịnh đái hạ hoặc có bịnh di tinh hay tinh lãnh còn nhiều nguyên nhơn khác uống thuốc nầy đều trị tận gốc uống 3 4 ngày thấy trong minh tráng kiện khác nhiều được một tháng da thịt phương phi để có chửa.

Uống được lâu râu tóc bạc cũng phải đen lại, bằng năm bổ thận bằng bảy cố tinh, kiêm trị cả bịnh di tinh mộng tinh và huợt tinh và thêm trường thọ khỏi sợ 4 bịnh lớn như : Phong lao, Cổ cách, bịnh lâu còn chẳng có bịnh nhỏ tuyệt nhiên về sau không phát ra được. Đàn ông đàn bà trẻ con đều dùng được cả có bịnh thì trừ không bịnh thì bổ ngỏ thấy không ky thay ai muốn dùng nửa tễ cũng được, chịu làm giấy cam kết. Thơ và Mandat gởi cho hiệu TIỂU THẦN TIÊN bán thuốc Phong tình và bỏ Á phiện như dưới đây :

LÊ VĂN-ANH

142 Bd. Albert 1er [illegible] SAIGON

DẦU THƠM FORVIL

Mùi 5 Fleurs thơm đặc biệt

Anémones, Rally, Prince, Chypre, Mimosa, Rose, Lilas

PHẤN THƠM mùi 5 Fleurs

Anémones và nhiều mùi khác

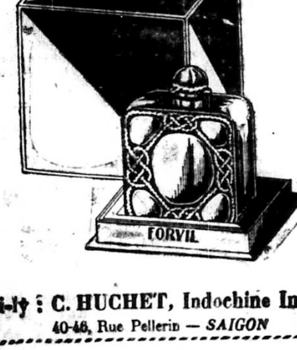

Đại-lý : C. HUCHET, Indochine Impex

40-46, Rue Pellerin — SAIGON

Cùng các nhà buôn

Bổn hiệu định đến trung tuần tháng riêng ta (Février 1936) sẽ đi xuôi từ Bắc vào Nam và Cao-Miên, thì nào cũng có ghé mấy bổn để cổ động cho các thứ áo Pullover và chemisette của Bổn hiệu dệt ra.

Ngài nào có bụng yêu muốn cổ động cho kỹ nghệ nước nhà xin viết thơ cho biết trước, Bổn hiệu Chú nhân sẽ đem mẫu hàng đến tận nơi để các Ngài được mục kích.

Tiệm dệt CỰ-CHUNG.

100, Rue du Coton.

Hanoi (TONKIN)

TRẠI CƯA QUẢNG-PHÁT-TƯỜNG

Ở làng Bình-hoà-Xã — GIAĐỊNH

Là một trại cưa lớn nhứt để bán các thứ cây danh mộc: cẩm lai, trắc, gỏ đỏ, gỏ bông lao, bằng lăng, toàn là cây ở núi chớ không phải cây ở dướng nước.

Bổn hiệu có bán ván gỏ, tủ, bàn, ghế đóng theo kiểu kim-thời toàn bằng cây danh mộc. Có để bán tại trại. Quí ông quí bà cần đặt món chi thì cũng có thợ làm rất khéo được vừa lòng quí ông quí bà.

Quí ông quí bà ở lục tỉnh có đến trại tôi một lần thì rõ sự thật.

Trại chúng tôi ở từ cầu Ban-ky (đường Thủ-đức) lên chừng 100 thước có tấm bản đề trên :

QUẢNG PHÁT TƯỜNG

ATTENTION

Leçons particulières de Français

Leçons de danse

Pension de famille

Pension à emporter

Prix incroyable

Pour tous renseignements s'adresser :

64 Rue Frères Guillerault Saigon

Muon mua hàng "NHỰT" tốt rẻ

AU JAPON

46 RUE VIENOT SAIGON

DAINAN KOOSI

SAIGON-HANOI-P.PENH

Các gánh hát nên chú ý

Rạp hát « THÀNH-XƯƠNG » đường Boresse số 121 của ông Huyện Cần cho mướn hát Cải-lương mấy đêm thường thì 30p,00 còn đêm thứ bảy 40.00.

HÁT BỘ ANNAM

Đêm thường 20p.00

Đêm thứ bảy 30p.00

Nếu qui ông qui cô có cần dùng xin do nơi số 14, đường Lacotte như qui vị muốn thương thảo tin rẻ hơn.

NÊN ĐỂ

Quí bà quí cô

Gái có chồng 5, 7 năm không con, người đẻ 1, 2 lần rồi biệt tích ấy là đủ do kinh nguyệt không tốt không vinh nên sanh ra nhiều bịnh, nên mau tìm hoàn thuốc « ĐIỀU KINH CHƯỞNG TỬ hiệu CÂY QUẠT » mà uống mỗi tháng chừng vài gói thì sẽ động tình tươi mỡ hảo lại như thường, và trong vài tháng điều kinh được thì thọ thai rất dễ vậy. Điều kinh nầy chẳ trị cho chứng như sau đây : đường kinh trồi sục hoặc dọt hoặc bầm khi ít khi nhiều tháng không tháng có bụng đau nhức nhỏ mặt mũi buồn xo làm lực làm ho xây xẩm chóng mặt bụng đau như cắt quặn quặn từ hồi đường kinh tanh hôi bể uất cả đôi ba tháng, trưng tích tích bảng làm thẳng làm sưng mỏi gối đau lưng, bần thần dã dượi. v.v... Lại những đờn bà sản hậu mà huyết không được thuận thường sanh ra trăm chứng bịnh tốt lại uống thì dùng « ĐIỀU KINH CHƯỞNG TỬ hiệu CÂY QUẠT » nầy sẽ thấy hiệu nghiệm. Kẻ chửa thai uống thuốc nầy thường khi sanh đẻ dễ và ít đau bụng. Mỗi gói giá 0$10.

THUẬN THIÊN-ĐƯỜNG

34, Ngan chợ Bachiều GIAĐỊNH

Hồng-Nhựt

Fabricant de meubles

Route Coloniale N° 1

Bình-Lợi-trung — Giađịnh

Tiệm của tôi lập ra đã trên 18 năm nay nhờ sự làm kỹ-lưỡng bán giá phải chăng đã được đồng bào chiếu cố.

Chuyên bán Bàn, ghế, tủ salon, vàng gỏ vàng cẩm lai.

Hòm son, ấn chạm.

Huỳnh, trai, vàng hương, sao đủ hạng.

Kính mời qui khách có dịp cần dùng những món kể trên xin tới bổn tiệm một lần sẽ được vừa ý.

TRƯƠNG-VĂN-HỒNG Directeur

Mme TRƯƠNG-VĂN-HUẤN

200, rue d'Espagne — SAIGON

Mới lại : Chỉ nhung đủ màu

Nút áo kiểu và ren fils

Trị bịnh huê-liễu chỉ có thuốc

"THANH PHONG SƯU ĐỘC HƯỜN" HIỆU

BÃO-NAM-ĐƯỜNG

THẬT HAY

32, Rue de la Paierie -:- CANTHO

Con người ta ở đời trong lúc thái bình phần nhiều thì chỉ mong có một đều vinh lạc, chơi bời thái quá mà quên lất cả tai hại về sau.

Đến chừng ngã nghiệp ra rồi mới biết ăn năng nhưng than ôi!... đã rất muộn. Bây giờ thì nào ai là trị kỷ làm nào ai chung tình chung thủ. Bao nhiêu nỗi đi ăn chỉ còn rợi đầu cái bịnh phong tình, tục gọi là huê-liễu thật rất nên độc địa. Nó là một chứng bịnh rất hiểm nghèo dễ làm cho mình bỗ ốm gầy thân bình bịch liệu tan. Nếu chẳng mau lo điều-trị thì hư cả mình bỗ ốm gầy thân bình bịch liệu tan. Nếu chẳng mau lo điều-trị thì hư cả mình đời. Đã vậy con hạn đến con chịu đời sau là vì gốc độc lưu truyền đến chung vanh con thì bao ý khó nuôi, mà dầu có nuôi được thì cũng ốm yếu xanh xao, thân hình bạc nhược. Đưa trẻ kia đành rằng vô dụng cả chung thân hết còn mong đến điều vinh lý hy vọng. Như vậy tội kẻ làm cha trách sau sinh con vô phước mà gầm ra lỗ ấy lại nơi ai?...

Than ôi... Đâu sanh có tội lỗi chi?... Cái tuổi xanh kia nỡ vô tội mà phải làm cho nó nào làm hư mất cả cái tương lai của kẻ thơ ngây. Hướng chi cái thời xuân xanh của đức trẻ kia là tuổi hy vọng chứa chang ma vận hội phải đành thả trôi theo dòng nước.

Vì lại bịnh huê-liễu nếu uống thuốc không tuyệt nọc thì dầu cho vạn kỉ thiên niên gốc độc vẫn vi truyền, rồi trong làng nòn phải lần lần bị nhiễm, không có người trường thọ. Than ôi... Có gì buồn cho bằng một cái gia-đình bị bịnh huê-liễu di truyền, nào là con cái bình thể ốm nhu ma, nào là vợ mặt xanh xao vàng vọt.

Ấy vậy bịnh huê-liễu độc-địa vô cùng. Nên ai rồi vương lấy bịnh nầy thì phải mau lo điều-trị, hầu tránh khỏi những cái tai hại như đã nói trên

NGUYÊN DO CĂN BỊNH HUÊ-LIỄU

Bịnh huê liễu khi mới phát ra thì hoặc làm sưng lỗ lói, dưới dạ ngọc hoặc hoặc là xung quanh trên đầu dương-vật hành rất nhức đau. Lần lần sanh ra nóng lạnh, hoặc nổi ấn khoét vô trắng, hoặc sưng hai bên kẹt háng « kêu là bịnh hột-xoài ».

Có khi nổi cục nhỏ nhỏ cùng mình kêu là bịnh gian mai. Bịnh nầy thường phát ra sau khi giao cấu không quá ba tháng.

Gần đầu ngọc hành sanh ra mục nhỏ nhỏ lỗ lói. Sau khi mục ấy lần rã lại sanh ra một thứ mục rỡ rất cùng mà không đau, đồng thời hai bên háng lại nổi lên hạt mục hạch, như vấp rất lần lần tự nhiên mà hết. Chớ đừng tưởng rằng như vậy là không sao, nếu để lâu thì vi trùng độc nhập cả chất thân chỉ một tháng sắp lên thì cả mình nổi mục hồng hồng giống như ban ra. Bây giờ tay chân nhức mỏi, thân thể ốm gầy sanh ra nhiều bịnh như là đau gân, mỏi cốt lắng ê nhức đầu, rụng tóc đau lưng lưng hoặc đau cổng họng, cùng là da bụng lỗ lói vô ngân.

Nếu không lo điều-trị chẳng mất hay là hai năm nó phát lên nhiều chứng khác càng thêm lợi hại như là, mắng chỗ lắc lẻo sưng sủ ở chỗ ra thứ ghẻ rất nặn ghê gớm. Có khi nó ăn vào mấp khớp xương rồi phát sắp hư lỗ mũi xương đầu và các xương khác do bị độc ma nức tết ra, hoặc sanh ra chứng bịnh đơn cái hay là đau bàn thân bất toại, nhức nhứa thấy mình hoặc phát ra tê bại. Cùng là khó nỗi trị lành.

*Bởi tôi đây dày công nghiên, cứu kinh nghiệm lâu năm, thí nghiệm đành rành chế ra phương thuốc « Thanh phong Sưu độc hoàn » nầy thật rất nên công hiệu. Xưa nay đã lưu truyền biết bao nhiêu người. Ai ai cũng khen thuốc « Thanh phong Sưu độc hoàn » của nhà thuốc BẢO-NAM-ĐƯỜNG là tuyệt diệu. Thuốc không gồng phát mủ chẳng hôi tanh, đầu bình lâu lại

1er Janvier 1936

NỞ PHÒNG COI MẠCH

TRỊ ĐỦ CHỨNG BỊNH
CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT

DOCTEUR HUỲNH-CÔNG-CHIÊU
RUE LAGRANDIÈRE — SAIGON

GIỜ COI MẠCH : Mai từ 10 giờ rưỡi tới 12 giờ
Chiều từ 2 giờ rưỡi tới 5 giờ

PHÒNG KHÁN BỊNH PHỤ - NỮ

Y khoa Bác - sĩ Henriette BÙI - QUANG - CHIÊU
26 Rue Testard — đườngTestard 26
(sau trường Bổn-quốc Lycée Chasseloup-Laubat) SAIGON

Chúng tôi lấy làm vui mà hay rằng bà Y-khoa Bác sĩ Henriette Bùi - QUANG-CHIÊU mới sắp đặt hoàn toàn một phòng khán bịnh cho phụ-nữ và săn sóc đàn bà sanh đẻ.

Có phòng sạch sẽ thanh tịnh khoản khoát có đủ đồ vật liệu theo kiểm thời đúng với vệ sanh để cho bịnh, hoặc để cho đàn bà sanh đẻ ở.

Có ồn bà và các cô đều đường thiện nghệ giúp việc.

Bà Henrriette Bùi bổn thân săn sóc thuốc men và ăn uống cho thân chủ. Quí bà có bịnh hoặc có thai hay lúc sanh sản, hoặc muốn hỏi điều chi về sự có con hoặc không con nên đi ngay lại phòng khán bịnh của bà Henriette Bùi ở đường Testard số 26 sau trường Bổn-quốc (Lycée Chasseloup Laubat. Bà tánh tình vui vẻ bặt thiệp, sẽ tiếp đãi một cách trân trọng.

Muốn rước đến nhà cũng đặng.

GIỜ COI MẠCH : *Mai: 10 giờ rưỡi tới 12 giờ*
Chiều: 2 giờ rưỡi tới 5 giờ

Qui ngài hãy đem toa thuốc lại nhà thuốc

GRANDE PHARMACIE
NGUYỄN-VĂN-THẠCH

Bào chế sư ở Đại-học-đường PARIS

Bào chế thật kỹ lưỡng theo toa quan thầy cho với những thứ thuốc tốt thượng hảo hạng

272 274 Rue des Marins Cholon
Tél. 160 Cholon. Automatique 3836

CLINIQUE DE SAIGON

DƯỠNG-ĐƯỜNG SAIGON

Docteur LÊ HƯNG LONG

93 rue Pellerin Saigon

Tại dưỡng-đường nầy có phòng khán bịnh riêng để tiếp thân chủ, bàn ngày có nhiều phòng để nuôi bịnh và bảo-sanh sắp đặt theo kiểu kim-thời. Mỗi phòng điều có giường ressort, tủ kiến, bureau, lavabo, bồn tắm hay là douche, sạch sẽ khoản khoát cao ráo mát mẻ và êm tịnh. Có Phòng mổ xẻ và đẻ khó, có chỗ riêng để thử máu và kiểm các vi-trùng độc.

Cách điều dưỡng rất kỹ lưỡng.— Sự ăn uống đúng vệ-sanh.

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN

Những bịnh về tiểu tiện đàn-ông và đàn-bà đau cột thận, bọng đái phong tình vân vân... Các bịnh đàn bà đau bạn đau huyết đau tử cung huyết bạch sửa tử cung cho có thai, để khó hư thai vân vân...

Docteur LÊ HƯNG-LONG
De la Faculté de Médecine de Paris
Lauréat du Prix Tu...er de Chirurgie
ancien élève de l'Institut Pasteur à Paris

Docteur NGUYỄN-VĂN-TIỀN

TỐT NGHIỆP KHOA VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC
Nhiều năm chuyên nghiệp bên Pháp
68 đường CHASSELOUP LAUBAT — SAIGON

Chữa bịnh ngoài da, trong máu, đường tiểu tiện đàn ông và đàn bà. Chữa các mục cốc, bịnh lỡ lói và sanh thọ.
Các chứng bịnh nội thương. Chữa bịnh bằng điện.

GIỜ KHÁN BỊNH Từ 8 giờ tới 12 giờ trưa
VÀ CHỮA BỊNH Từ 2 — — 7 giờ tối
Chúa nhựt và ngày lễ từ 8 giờ tới 12 giờ

Chuyện ngắn

GIÒNG SÔNG

Trên con sông Nhan, nước chảy lờ đờ làm nghiên ngả những ngọn lúa mọc dài theo hai bên bờ, một con thuyền bè thã theo ngọn nước xuôi giòng, Giao cặm cụi tra mồi vào lưỡi câu, sau khi bỏ con cá bống lao vô giỏ. Rồi cũng như mọi lần trước. Giao thả câu xuống giòng nước lăn tăn những gợn sóng con. Giao chăm chú vào cái phao bằng bông phểu phảo trên giòng sông yên lặng. Chốc chốc, Giao lại giựt cần. Đã cao lâu xảy cá mà Giao không chán nản chút nào. Chàng làm mãi một việc, một việc đã làm rồi đi lại như vậy mãi. Phong cảnh buồn tanh, hiu quạnh của cánh đồng lúa chính không thay đổi. Thì cũng mấy nóc nhà tranh dè sậm ẩn núp trong hàng dừa um trùm ngọn á ở xa xa, dưới ánh nắng gắt của tháng chạp Phẳng phắc êm lặng.

Không một tiếng rì rào, một hơi gió.

Giao đang âm thầm so sánh cái đời lạnh nhạt của mình với con thuyền thiên bạt trên mặt sông không ngơi, cứ trôi mãi, hết ngày ấy đến ngày khác mà cũng chẳng biết bao giờ mới ghé bến. Rồi Giao cảm thấy sự lạnh lẽo của đời cô độc, trơ trọi. Giao cứ mệt nhọc, cứ lăn lóc trên con đường gió bụi không nghỉ ngơi, cố gắn làm ra tiền để thừa sống mai sau với những ngày vui cho khuây khỏa.

Nhưng nay đã bốn mươi ngoài chỉ cũng một thân trơ trọi với hai bàn tay trắng, hai bàn tay chai ngắt, gân guốt ra chịu một người quá cực nhọc khi trẻ. Giao không dám đá động đến sự gia đình tan rã và đoạn tuyệt ý chừng như để vết thương lòng đã chữa khỏi, êm ả không đau nhức lại như xưa.

Hơn hai mươi về trước, Giao là một cậu trai vụng về trên con đường sinh kế. Cũng như tất cả mọi người. Giao cũng có một gia đình, nhưng chàng có một phúc riêng là khỏi bận lo miếng ăn tấm bận. Chàng phú thác sự sống của chàng và vợ cho nhà vợ lả dự trịnh trước kia sẽ giúp chàng tạo lập một cảnh nhà tư. Giao quá tin ở lời hứa và đinh ninh rằng mai sau sẽ có một ngày đầy những sự ước hẹn và hoa mộng. Vài tháng đầu ở quê vợ, Giao vẫn được vui vẻ, không lo nghĩ. Từ cha mẹ lẫn anh em đều thầm khen ngợi Giao siêng năng cần mẫn, sắp đâu ra đấy. Giao làm lụng tối ngày.

Khi cuốc đất đánh giồng, lúc khai mương làm vườn, chẳng lúc nào ăn không ngồi hại với ngày tháng qua. Sau nhà một khoảnh đất nhỏ đã bị cỏ xanh choán cả, bỏ hoang từ lâu không một ai săn sóc đến, làm cho cảnh nhà u ám, hiu quạnh. Chính tay Giao cuốc xới lo lắng cho khu đất ấy trở nên hữu dụng, thành ra một vườn khoai, một đám đậu. Một người mài miệt lăn lóc mãi trong sự nhọc nhằn, nặng nề, không chút thanh nhàn để an hưởng những cuộc vui đẹp thì tất nhiên phải có một ngày uể oải lười biếng, chán nản rồi buông xuôi tay như một tên kiện tướng bại trận chịu thua đời.

Giao đã dày công hi sanh cả bỏ quên cái tuổi trẻ rực rỡ để lo cho nhà vợ được sung sướng, không sóng gió. Đã bao nhiêu lâu vò vã, buồn tanh giao nảy ra một ý kiến điên cuồng rằng phải tách ra để mà hoạt động, hoạt động không ngừng và cố gắng mà chịu, mà nhận buổi thiếu thời để hi vọng cho mình một tương lai. Từ lâu khi sắp bước về quê vợ. Giao đã biết trước nếu mình cứ ăn bám nhà người thì chắc quyết có một ngày đưa lại cho mình sự nhục khinh của họ hàng.

Vì thế, Giao phải chịu đến ý muốn của tất cả mọi người nhà vợ từ cậu bé lẫn đến bà già, từ em cháu lẫn đến cô bác. Nhưng rồi cuộc Giao cũng bị bàn tán rầy vò tai tiếng.

Rồi đời Giao nó cay nó đắng. Cha mẹ vợ ác nghiệt, anh em vợ khắc khe. Trong vòng mấy năm trường, sau khi chàng có một mụn con, Giao đã trải qua biết bao nhiêu khúc đường đen mịt : con đường nhẫn nhục cút côi thơ, một người vợ chìu chuộng làm cho Giao vui lần với những ngày nắng mưa cam khổ, gượng sống, gượng vui trong một gia đình nặng-nề u-ám.

Ngày trước lịnh đường Giao đã mưu vọng sự nghiệp tốt đẹp cho chàng. Thì ra chỉ là câu nói hão. Còn lạ gì hơn cái xã hội người mình, cái buổi đầu, chỉ ước hẹn dù sao cũng không phụ phàng ruồng rẫy, mà hơn nữa là vùa giúp, bảo bọc dù không nổi cũng hứa liền. Song đến kỳ cùng, hết «tùy» đến «nhẫn» rồi một bức tường «u uất xây lên» ngăn Giao ra cách biệt hết mọi người nhà vợ nhứt là gia mẫu và lịnh-huynh đã bao phen gắt gỏng vài dập Giao.

Đã bao lâu, Giao tự nghĩ trên con đường đời, một phen đầu bước đã bị lừa gạt, mở ám vì mối cao quí, mình cũng không nên tìm cách dật lùi. Vì thế Giao cũng phải tạm chiều để thời khắc trôi qua ủ nặng mối tình cùng mụn con thơ.

Nhưng chung quanh Giao càng ngày lại càng thấy sự phản đối tăng lên như ngọn sóng tràn.

Giao lo lắng chăm chú việc nhà ngoài ra còn phải chặt vật khổ sở vì việc đồng áng, nhưng công lao giao đã thành công giã tràng xe cát.

Còn lạ gì hơn nữa, những bịnh huynh và lịnh tỉ cứ chòng chọc dòm hành ngay từ lúc Giao mới về, cái buổi chưa dính líu cho mấy với nhà họ mà họ đã chứa sẵn cái mầm ngờ vực, nghi kỵ, nên cứ nghi kỵ những chuyện rời rậm, rồi mới có ác cảm ở giữa đôi bên : anh rể và anh vợ.

Họ đã nuôi lấy cái ý tưởng lạ lùng bởi tập quán đã lưu truyền bấy nay từ ông đến cha là người gởi rể bao giờ cũng phải nặng nhọc suốt ngày không ngơi để đổi lấy miếng cơm manh áo

Ở đời cái ghen ghét hay lây. Con người dầu có bản tính tốt đẹp thế mấy mà bé ở giữa một đám người nhỏ nhen, bẩn thỉu thì cũng phải cương lấy cái tánh ấy. Vợ Giao ở chung trong cảnh đó. Tất nhiên nàng tất bỉ, khinh lơn để đoạn tuyệt Giao chỉ đủ bát ăn. Thế rồi Giao khó lòng mà ở lâu nhà vợ được nữa, dầu Giao có vui lòng chịu nhận nổi chua cay đau khổ, dầu phải chịu im lặng như thế cho đến kỳ cùng.

Vì bổn máu của mình, nên Giao đã kiên nhẫn trong mấy năm trời làm đủ hết bổn phận đối với gia đình nhà vợ và phải chịu ép một bề. Rồi Giao quả quyết bỏ hẳn nhà ấy giứt ra đi. Đã vì số phận chia rẽ nhau, mỗi người đi mỗi ngả, không còn hy vọng gì chắp lại mối tình xưa. Thì ra Giao nhẹ «gánh củi thưa» về tránh khỏi một cái gia đình đầy những sự hờn ghét nhỏ nhen đã đè nén chàng trong vòng sáu, bảy năm nay. Giao đã tránh khỏi cái đời tai-ách ràng xích, trở lại một cái đời phẳng lặng tự do nao nao không chút gợn sầu.

Một đôi khi tuyệt nhiên. Giao nghĩ đến vợ, rồi chàng bỗng rùng mình ghê tởm vì người đã giết hết một phần tâm trí và tương lai của mình ngay giữa lúc trẻ. Buông vợ ra thì Giao đã ba mươi ngoài thời kỳ thơ nhàn mà Giao còn phải làm lụng mưu sinh cho chàng và Xã Hội vì cha mẹ chàng đã mất độ nào còn chị chàng đã theo chồng ở xa.

Ngày qua bá g lại như cái thoi trên khung cửi, Giao cặm cụi trên con đường sinh. Kế với cuộc cái chí hoài bão cao xa.

Giao đã có cái tính hoạt động từ bé bao nhiêu trí nghĩ Giao đều đổ về việc làm luôn làm cho đến giờ chót... chết

Giao đeo đuổi khẩn khít theo cái chí nguyện đến tận cùng, đã phí phung bao nhiêu sức lực tráng kiện để mưu vọng cái vui đẹp lúc trời chiều xế bóng. Nhưng bây giờ Giao cũng trông rồng cũng tê ngắt. Giao đã thất vọng, đâm ra chán nản, ê chề phải dừng bước ngồi nghỉ như người bộ hành đã đi được một dặm đường gồ ghề khúc nhuyu nhưng con đường ấy còn xa. Rồi giao mượn chiếc thuyền con linh đinh trên giòng sông bao la vô tận như muốn gởi tâm hồn cho tạo vật, như muốn tìm nơi êm đềm, tịch mịch để hưởng chút vui thừa của một đời khổ sở, vô vị.

PHÙNG-LÂM

MÀU NHUỘM HIỆU

TEINTURE IDÉALE

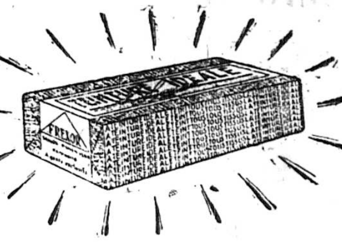

Tự mình nhuộm lấy những quần áo thì coi cũng như mới
Đen thiệt đậm — Màu thiệt tươi
Hãy nài mua cho đặng màu nhuộm
hiệu TEINTURE IDÉALE mà nhuộm đồ

MỚI LẠI ĐỦ ĐỒ PHỤ TÙNG

Xe máy đạp đủ hiệu và ALCYON đèn khí Đức-quốc kiểu mới. Xưởng xe đua có óc dầu kiểu mới

GIÁ RẺ ĐẶC BIỆT

Chúng tôi lấy làm hân hạnh cho qui khách hay kể từ ngày 25 Décembre 1935 chúng tôi đã mở thêm một cửa hàng lớn nơi đường :

d'Espagne số 116

Nhờ quí khách hết lòng chiếu cố.

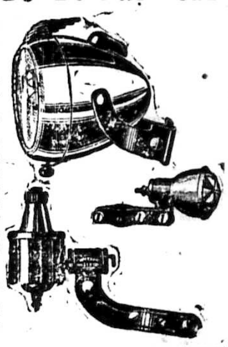

PHẠM-VĂN-BẢO 8, Rue Gambetta — SAIGON (Sau hãng Catinat đường Catinat)

HIỆU GIÀY LỚN NHẤT Ở XỨ BẮC-KỲ

HIỆN ĐƯƠNG BIỂU KHÔNG CATALOGUES
MỚI VỀ CÁC KIỂU GIÀY TÂN THỜI
1935-193

Chuyên gởi lãnh hóa giao-ngân khắp Đông-dương về giày FANTAISIE của qui ông, và giày KIM-THỜI của qui bà qui cô.

Yên ngựa toàn bộ da tây bạng nhứt chỉ có 16p.0.
Buôn trừ 10 %. Lẻ trừ 5 %.

PHONG TAI
43, rue des Pipes, Hanoi

CHI-ĐIẾM : 2 & 18 Rue des Paniers

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐUỐC-NHA-NAM Số 76

NGHĨA HIỆP TIỂU THUYẾT

HỘT CHÂU TÁM LỖ

HỒNG-ANH DỊCH THUẬT

Dân có việc chi, trước hết người ta phải lo lấy thân mình rồi sau mới lo tới công việc. Vã lại ở đây công gia không vị tình tôi hay sao mà nói như vậy.

Phương - Cữ thầy thơ phó từ, nên phải vị lòng mà nhập tịch. Còn mấy người kia thì rất thích ý.

Nhậu rượu vài ly, Hoàng Bổ Cữ nói :

— Chẳng phải tôi dám khoe với công gia, tôi đây hiệu là Tọa sơn hổ làm chủ cái quán nầy. Từ cái bước chơn ra đến xứ nầy chỉ có hai bàn tay trắng và một con la kia mà thôi ; ở đây ít lâu tôi gầy dựng nên cơ nghiệp như vầy. Bây giờ con la yêu quí của tôi kia và cái quán gọi Tụ hổ nầy các tay anh hùng trong thiên hạ còn ai mà không biết. Tứ-mục thiên - vương ở trên núi kim đỉnh thái hành cũng là học trò của tôi nữa.

Theo như tôi thấy, thì dường như công gia có việc chi lo lắng cho nên đứng ngồi không được yên ; nếu công gia có việc chi thì cứ nói ngay ra cho tôi nghe tôi sẽ liệu định giùm cho.

Phương-Cữ nghe ông già nọ nói dứt thì vừa kinh sợ vừa mừng rỡ Kinh sợ là vì lại gặp một người làm đầu rừng đạo nữa. Mừng là vì : » biết chắc được chỗ ở của Hùng-Chương, thì cái cơ gặp Nghiêm-Tú gần tới.

Cậu Túy-Thái-Bảo tuy nghi ngại như vậy song cũng đem đầu đuôi việc kết nghĩa với Lam Hồng ở Liễu-thành, việc Đồng-Cao sai người qua ăn trộm kiếm, và bữa sau mình đi đòi kiếm đánh chết hơn mười mấy mạng người, ở nhà Đồng-Cao mà nói rõ cho Hoàng-Bổ-Cữ nghe. Hoàng Bổ-Cữ nghe song lại nói rằng :

— Bây giờ muốn cứu Lam-Hồng ra khỏi chỗ giam ngục thì đâu có khó gì. Như tôi đây già cả không có thể đi được, nhờ có một người thiếu niên nào mà lãnh trách nhậm ấy thì dễ như trở bàn tay.

Trong đám ngồi đó có một vị anh hùng nghe Hoàng-Bổ-Cữ nói dứt thì anh ta nghĩ rằng :

— Ông già nầy nói vậy như giục cõ ý lòng ta, ngày nay thình lình mà ta gặp được người anh hùng nghĩa hiệp thì lẻ nào ta lại thối lui.

Người ấy nghĩ vậy liền nói rằng:

— Kính lão sư và công gia, tôi chẳng dám khoe mẽ, như tôi đây có thể lãnh trách nhậm ấy được chăng ?

Hoàng Bổ Cữ nói :

— Rất tốt.

Người mà lãnh trách nhậm đi đem Lam-Hồng ra khỏi ngục kia là Hạng-Thiên-Tường.

Hoàng-Bổ Cữ lại nói tiếp :

— Việc ấy chẳng nên rập lắm để chờ Phương công gia viết một bức thơ cho người cầm đi mới tiện.

Phương Cữ nói :

— Nếu được vậy thì có chi may mắn bằng.

Chừng ấy các người đồng ngồi nhậu rượu mà luận đàm võ nghệ cho đến canh ba mới mãng tiệc.

Sáng bữa sau lót lòng xong xuôi Phương-công tử liền viết một phong thơ đưa cho Hạng-Thiên Tường. Hạng Thiên Tường lãnh thơ, sửa soạn hành lý xong xuôi bèn từ giả lão sư và các bạn lên đường.

Hạng Thiên Tường đi có một ngày một đêm thì tới huyện Liễu thành. Khi anh ta đến đó thì mặt trời đã xế, mà thiên hạ kẻ qua người lại còn nườm nượp.

Anh ta cứ đi đầu nầy đến chỗ kia tới mặt trời gần lặng mà kiếm chưa ra Lam-phủ. Chừng ấy Hạng thiên Tường mới tính kiếm người tới thăm, anh ta thấy có một ông già đứng trước cửa tiệm tạp hóa liền men vô chào và hỏi :

— Xin lão ông cho tôi hỏi thăm một việc.

— Chú em muốn hỏi việc chi thì cứ nói.

Chẳng rõ lão ông ở đây có biết nhà của Lam giải Nguyên ở đâu chăng ?

Lão ông nghe hỏi liền dòm từ đầu chí chơn Hạng Thiên Tường rất kỹ một hồi rồi nói :

— Tôi có một việc muốn nói với chú em, xin mời chú em ra nhà sau sẽ nói tiện hơn.

Hạng Thiên Tường liền đi theo ông già ấy ra nhà sau.

. · .

XXII

Vinh Hồa Quang xông pha vào ngục,
Tọa Sơn Hổ chơi trác Thiên-tường.

Ông già kia dắt Thiên Tường vào nhà sau kê miệng vô tai nói nhỏ với y rằng :

May là chú em hỏi nhằm tôi, chớ nếu hỏi nhằm người khác thì gây ra việc lớn rồi. Lam công tử hiện giờ đã bị người ta hãm hại, chúng cáo rằng : cậu chứa bọn giang hồ đạo tặc nào đó rồi dắt đến nhà Đồng Cao mà đánh phá giết chết hơn mười mấy mạng người. Hiện giờ quan huyện đã bắt cậu hạ ngục rồi và cho người đi khắp nơi điều tra bắt hung thủ nữa.

Chú em là người lạ mặt, nếu hỏi thăm Lam phủ thì bị người ta nghi mà bắt liền, cho rằng chú em là hung thủ trong vụ giết người kia, chừng chú em dầu có miệng lưỡi đến đâu cũng không cãi lại với thế lực kiếm tiền, dầu cho chú em có giỏi mà cãi cho khỏi tội chết thì da thịt cũng vì đó mà phải đớn đau. Sở dĩ tôi đem ra sau nầy mà nói chuyện cho biết như vậy thôi.

Hạng Thiên Tường nghe ông già nọ nói thì cảm tạ lắm liền xin ông già làm ơn chỉ đường giùm cho mình đi.

Ông già nói :

— Lam phủ ở cách đây chẳng bao xa, bây giờ chú em cứ ra cửa rồi đi thẳng tới phía tay trái, hễ thấy cửa ngõ nào lớn mà cách đây chừng ba bốn cái nhà thì ghé vào. Mà nhà ấy bây giờ cửa trước đã đóng lại rồi, chú em cứ đi rọc theo mé hè ra cửa sau mà tới.

(Còn tiếp)

KINH-TẾ VÀ THƯƠNG-MẠI

MẤY ĐIỀU NÊN BIẾT TRƯỚC KHI GIEO MẠ

Chẳng có chi mà làm cho chúng ta chán nản, tuồi chí hơn là gặp một thứ giống gieo không mọc hay là mọc ít. Mấy đám mạ ấy mạ coi thưa thớt và hay bị cỏ chụp. Phần nhiều hay đổ lỗi tại mưa trôi, hoặc đất phèn, chớ ít ai để ý rằng tại giống ẩm chế ít mọc.

Nếu mạ gieo không mọc thì ta phải lấy làm khó mà kiếm được miếng đất mạ nay quen rồi, như đất mới thì phải tốn phân nhiều mới có mạ tốt. Phải mua hay là đổi giống khác. Phần nhiều tới mùa rồi người ta đòi giá cao, hay là bán thứ lúa ăn, lộn bậy bạ. Còn như trễ quá, một là phải bỏ đất hoang hai là phải mua mạ lộn xộn, nhiều khi mạ già còn giá thì mắc.

Muốn tránh mấy điều sơ thất nói trên đây, thì nông-dân nên biết sơ lược mấy cách lựa giống và thử giống nói sau đây :

Giống phải cho sạch sẽ, rặc ròng.— Dầu lúa giống hay là lúa ăn cũng vậy, muốn cho được cao giá thì phải cho rặc ròng không lộn lúa có gạo điểm, kể ông có đất cát, cũng là mấy vật khác. Phải cho thật sạch.

Muốn lúa giống sạch, thì khi đạp lúa, phải giê dãi lấy đất vơn ra.

Còn muốn cho rặt ròng không lộn, nên lựa trước lúc lúa chín. Sắng đây chúng tôi nói sơ mấy cách lựa giống trong thôn quê cho đặng rặt ròng.

Lựa tại ruộng có hai cách ; Ta nên lựa đám nào cấy thứ giống ta tính gieo năm tới, cho đều đặng, lúa cấy cho tới, bông lúa cho sai, lúa chín đều, và ít lộn giống khác. Sớm mai mặt trời còn thấp, lúa còn ướt sương Ta lấy bông lúa còn ướt dưa lên ánh sáng mặt trời, lựa coi bông nào có có hột lúa trong đó có hột gạo thì bỏ, thường mấy hột lúa có gạo đỏ coi sậm hơn mấy hột có gạo trắng. Lúa còn ướt dễ lựa hơn lúa khô.

Lựa rồi sau gặt về lựa lại bỏ mấy bông lúa lộn. Đem đạp giê phơi cho thật khô, cất chỗ cho cao ráo, đậy cho kín tránh chuột bọ.

Hay là lựa luôn ngoài ruộng, bông nào rặt ròng không điểm thì gặt về, đạp, phơi giê, cất như nói trên kia.

Nhiều chỗ, sau khi lựa đám lúa tốt đều đặng, thì gặt hết đem về tét ra từ bông, phơi khô cột bó cất chỗ khô ráo. Tới qua tết rồi (lúc đó có nhơn công rảnh rang nhiều) đem ra nhúng nước lựa bỏ mấy bông có gạo điềm và bông lúa khác. Như vậy thì sau khi lựa phải phơi lại cho thật khô, nếu phơi không kỹ thì giống ẩm hết.

Còn phải xem cho kỹ ngoài vỏ lúa nữa. Phải bươi móc lên coi lúa thật khô không; thường lúa khô, hốt một nắm trong tay đổ xuống lúa chảy trơn trui. Màu vỏ lúa phải cho tươi trắng. Phải bươi coi hột lúa coi có hôi mốc không, Coi có lúa tàn nhan(đúm đen trên một lúa. Như có thì phải khử độ bằng chất Formol, theo lời kỹ sư Commun chỉ bảo trong tờ châu tri tháng Avril 935.

Giống phải còn mọc lên cho nhiều

Phải phòng trước hơn là để muộn, Hột giống dầu cho tốt sạch sẽ, nặng cân, song không mọc thì cũng chẳng ích chi. Vậy chúng tôi khuyên các ông, nên trước khi gieo, hoặc khi được chác lúa giống với nhau, nên gieo thí nghiệm theo chúng tôi chỉ bảo sau đây. Tốt hơn nữa là gieo thí nghiệm trước, hơn là ngâm và ủ rồi, mới thấy giống không lên rồi phải đi kiếm giống khác.

Trong cái bồ lúa giống, nên lấy cùng hết, mỗi chỗ một nắm lúa trên mặt, dưới đái, chính giữa chung quanh theo bông bồ rồi trộn lại với nhau. Đếm mỗi phần 100 hột lúa xa ca.

Muốn cho kỹ thì đếm nhiều phần, hay là một phần cũng được.

Qui ông lấy một cái dĩa đá hoặc cái nắp khạp nhỏ cũng được. Đổ cát nhiều cho đầy, cát này phải cho sạch, sàng trước lấy đồ đó ra. Chế nước vô cho thấy tráng, rồi chắc ra để nước lấp sấp. Sắp một trăm hột giống đã đếm rồi và ngâm sơ cho ngay hàng ; chịu khó nhận hột lúa cho vừa mặt cát, đặng sau tưới không trôi bậy.

Sau mỗi ngày tưới nước nhè nhẹ, đặng đừng cho hột lúa trôi. Lối năm sáu ngày thì lấy ra đếm. Như trong một trăm hột mọc được 95 hay là 100 hột, thì là giống còn tốt mọc được 95 phần trăm hay là 100 phần trăm. Nếu gieo thử thứ giống một lược, ta có thể biết thứ nào mạnh thứ nào yếu.

Phần nhiều lúc gieo mạ tháng năm tới tháng bảy, giống không ẩm mọc được trên 95 %, 96 %. (95-96 phần trăm).

Năm 1935, quí ông mua giống, hoặc làm ruộng « sanh sản giống» của sở lúa gạo Đông Dương, đều thấy mỗi bao có ghim theo một miếng giấy trong đó có chỉ chỗ sanh sản giống, tên giống, số hột mọc phần trăm, vân. vân... Phần nhiều giống ấy rặt ròng không lộn, sạch sẽ và số mọc trên 90 phần trăm.

Nếu qui ông dùng đến thì khỏi lo phần thất, giống mạnh, tại mấy thứ đó có mấy nhà nghiên cứu chăm nom, và sau bán lúa đó ra được cao giá hơn lúa của quí ông làm lâu nay.

Năm 1937, có nhiều tỉnh sẽ có hội Công-tê trồng lúa đó, đặng để lại cho quí ông. Làm vậy quí ông có cần dùng thì đến mấy ông trong hội Công tê lúa giống mà mua thì được đắt kỳ sở nguyện.

Kết luận.— Lúa giống phải cho sạch sẽ, rặt ròng, nặng cân không lộn lúa có gạo điểm.

Bề ngoài hột giống phải cho khô khan, màu tươi trắng, không hôi mốc, phải khử độc.

Số lúa mọc phải cho cao nên thí nghiệm trước khi gieo.

Quí ông nên mua lúa giống của sở Lúa Gạo phát ra, như có đều chi cần dùng viết thơ hoặc đến hỏi sẽ có người chỉ biểu rành rẻ.

Đốc công ĐOÀN-VĂN-SÁO

CÁC CUỘC ĐẤU GIÁ

A là Adjudication — O là Appel d'offres — C là Concours

CÔNG VIỆC TẠO TÁC

C— 25 Février 3 giờ. Sở tạo tác ANNAM ở Huế đấu giá ám cầu và đắp ... theo công việc dẫn thủy ở miền Vinh.

*Đáng giá 151.0*3p.10*

Thế chưng tạm 25.000p.

Do sở tạo tác Hanoi Huế Saigon và Vinh coi điều lệ.

A—28 Février 9 giờ— Tòa bố Mytho đấu giá cất lại sở Sơn-đầm ở Chợ-gạo làng Tân thuận bình) Đáng giá: 4.930p.30. Thế chưng tạm và thiệt 8?/ và 60 francs. Do Tòa Bố Mytho và phòng ba dinh Hiệp Lý Saigon coi điều lệ.

A — 3 Mars 9 giờ—Tòa bố Cantho đấu giá cất 2 cái cầu béton armé ở rạch Xà khanh và ở rạch Cái-đàn ở P K 13+500 và 13+824 trên con đường làng số 1. Công việc đáng 7 768p.55.— Thế chưng tạm và thiệt 130p. và 260p. Do Tòa bố và sở tạo tác Cantho và phòng ba dinh Hiệp lý Saigon coi điều lệ.

A— 3 Mars 9 giờ—Tòa bố Thudau một đấu giá cất một cái cầu dốc dài 27 thước rưỡi trên rạch Lai-thiêu ở P. K. 18+558 con đường quản hạt số 13. Công việc đáng giá: 4.908p.?? Thế chưng tạm và thiệt 180p. và 1.600 francs. Do tòa bố Thudaumột và phòng ba dinh Hiệp lý Saigon coi điều lệ.

O— 14 Mars 10 giờ. Địa phương Saigon Cholon đấu giá mua me và xoài ở theo đường trong Địa phương trong năm 1936.

Do Địa phương coi điều lệ.

O— 17 Mars 4 giờ—Sở Tạo Tác Saigon đấu giá làm và bán một cái đ? máy chạy ngọn sông Bassac ở Cantho Thế chưng tạm và thiệt 400p. và 8.000 francs. Do quan chánh Kỹ-sư. coi các sở Tạo tác miền Hậu giang, ở Saigon coi điều lệ

A — 17 Mars 9 giờ—Sở Tạo tác Vientiane đấu giá cất cái nhà gát một cái cầu và một cái hồ nước để dùng ở thành phố Vientiane.

Đáng giá 37275$

Thế chưng tạm 600p. thiệt 12.000f

Do sở tạo tác Đông dương ở Hanoi sở tạo tác Vinh, Huế và Vientiane coi điều lệ.

C—15 Avril. Dinh Đốc lý Pnompenh mở cuộc thi về kiểu nhà cất chung quanh chợ mới và phân ranh đất chung quanh chợ.

Do sở tạo tác Hanoi, Saigon, Pnom-Penh và phòng thương mãi Pnom Penh Saigon, Huế và Hanoi coi điều lệ.

C— 4 Juin 10 giờ—Sở dẫn thủy nhập điền số 22 đường Lebert Saigon mở cuộc thi chọn người làm cái đập cản nước ở kinh Tiếp nhựt và rạch Tổng can về hạt Soctrang.

Thế chưng tạm 1000p. thiệt 1130p. giá công việc. Đơn xin dự phải gởi trước 30 ngày.

Do sở trên đây coi điều lệ.

NHÀ IN VÀ SÁCH VỞ

O —24 Février 9giờ — Trường Lycée Chasseloup Laubat Saigon đấu giá bán cho trường này trong năm 1936 665 cuốn sách làm phần thưởng giá ước chừng 6.5 4 f.

Thế chưng tạm 50$ thiệt có 600f. Do trường Chasseloup Laubat Saigon và sở học chánh Hanoi coi điều lệ.

CHỢ LÒ HEO, BẾN ĐÒ

A — 28 Février 8 giờ — Phòng hội-nghị dinh Đốc lý Cholon đấu giá :

1· Lãnh mướn đò ở miệt Cholon,

2· Lãnh mướn ruộng đất.

3· Lãnh mướn vườn đất.

Do phòng kế toán dinh Đốc-lý Cholon coi điều lệ.

BÁN ĐẤT QUỐC GIA

A — 18 Mars 9 giờ — Tòa bố Rachgia đấu giá lãnh mua 18 phần đất quốc gia, rộng 173 Hạ 13 28, đất đã khai khẩn, tọa lạc tại làng Mỹ-quới hạt Rachgia.

Giá định là 10$ một Hạ.

Ai muốn dự đấu phải gởi đơn cho Quan Thống-đốc Nam-kỳ (phòng tư) trước ngày 8 Mars.

Do tòa bố Rachgia và phòng tư dinh Hiệp-lý Saigon coi điều lệ.

CÁC VIỆC LẶT VẶT

A — 5 Mars 9 giờ — Phòng đấu giá dinh Hiệp lý Saigon đấu giá.

1· Lãnh may quần áo cho viên chức bổn xứ kiểm lâm trong năm 1936.

2· Lãnh may quần áo cho viên chức làm dưới tàu và cho sốp-phơ xe hơi của các sở nhà nước trong năm 1936.

3· Lãnh may quần áo cho tống thơ văn của các sở nhà nước và cho các viên chức coi Bảo tàng viện và sở bách thú trong năm 1936.

Công việc đáng giá :1—300$ —2·— 900$ 3·— 850.

Thế chưng tạm và thiệt: 1· — 35$ và 700f. 2.— 20$ và 450f. 3·— 20$ và 430f.

Do phòng nhì dinh Hiệp lý coi điều lệ.

Đơn xin dự các cuộc đấu giá kể trên phải gởi trước ngày 1er Mars 1936 tới phòng nhì dinh Hiệp-lý nếu người dự ở Saigon Cholon và Giadinh, và gởi tới tòa bố nếu người dự đấu ở các tỉnh.

O — 22 Avril 3 giờ — sở Thương-chánh Hanoi phòng ba đấu giá bán nhiều xe hơi cho sở ấy.

Do phòng kế toán sở Thương chánh Hanoi Saigon. Haiphong Tourane và Pnompenh coi điều lệ.

TỜ BÁO ĐUỐC-NHÀ-NAM

là một cơ quan độc lập để binh vực quyền lợi cho đồng bào lúc nào nó cũng chẳng quên phận sự của nó thì đồng bào phải nhớ đọc và rủ cho đông người cứ đọc báo ĐUỐC-NHÀ-NAM mà thôi

HẠ GIÁ ? HẠ GIÁ ?

HOTEL CENTRAL

Trung-châu Lử-quán

Là nhà ngủ lớn nhứt sạch sẽ ở miền hậu giang. Chúng tôi chỉnh đốn giá cả thật rẻ theo buổi nầy. Quí khách đến Cần-thơ xin ghé nghỉ tại Trung-châu Lử-quán, thì đặng vừa lòng.

XẢO-ÍCH

75, rue de Paris -:- CHOLON

Bổn hiệu bán đủ heo quay con, gà quay, vịt quay, lạp-xưởng. Lãnh quay gà vịt và heo con heo lớn. Có bán vịt khô, đuối heo (jambon) và lạp xưởng bên tàu mới gởi lại. Cũng có bán dao xắt thịt bén tốt. Mời quí khách đến mua giúp, bổn hiệu rất thâm cảm thạnh tình.

Giá rẻ hơn các nơi.

MỘT TIN MỪNG

CHO ANH EM NGHÈO

Ngày 14 và 30 trong mỗi tháng có thí thuốc tại chùa Tây-Thiên ở Chợlớn mới

Đó là hiệu Phật-Huệ tế nhơn đại dược phòng ra đời cứu thế.

Phật Huệ ra đời, ấy là một cơ quang tốt đẹp của đạo Phật. về số tiền lời sẽ chia ra 1/10 để thí thuốc.

Phật Huệ ra đời, do y-đạo Trang-quang-Hưng, *hình bên chuyên môn bào chế các thứ thuốc trị bịnh trẻ, già và nam nữ.*

Phật-Huệ ra đời, chúc đồng bào Nam-Việt, kẻ tăng người tục, năm mới yêu cầu quí ngài chiếu cố đến việc giúp đời...

Thơ từ xin đề M. TRANG-QUANG-HUNG, chùa Tây-Thiên tại Chợlớn mới.

Cần dùng đại-lý các tỉnh, xin viết thơ thương lượng sẽ có huê hồng nhiều.

TIN ĐI ĐƯỜNG

Xe lửa lớn

Ở SAIGON ĐI

Dalat Nhatrang Quinhơn Huế Hanoi

Ngày thứ hai thứ tư và thứ sáu 9 giờ tối

Phanthiết Dalat Nhatrang

Mỗi ngày 6 giờ sáng

Biênhoa Phanthiết

Mỗi ngày 11 giờ 43 sáng

Thuduc Biênhoa

Mỗi ngày 2 chuyến

11 và 5 giờ 45 chiều

Mytho

Mỗi ngày sáu chuyến

Buổi sáng

6 giờ 24 — 8 giờ 47 — 11 giờ 40

Buổi chiều

3 giờ — 4 giờ 05 — 5 giờ 50

Ở HANOI VỀ

Hanoi Huế Quinhơn Nhatrang Dalat

Ngày thứ hai thứ ba và thứ bảy 7 giờ 15 sáng

Dalat Nhatrang Phanthiết

Mỗi ngày 3 giờ 35 chiều

Phanthiết Biênhoa

Mỗi ngày 2 giờ 20 trưa

Biênhoa Thuduc

Mỗi ngày 2 chuyến

8 giờ 55 và 4 giờ 35 chiều

Mytho

Mỗi ngày 6 chuyến

Buổi sáng 7-9 và 11 giờ rưởi

Buổi chiều

2 giờ 15 — 4 giờ 23 và 6 giờ

TAU

Ở Saigon đi

PHÁP	
Le Min	23 Février
Le Chenoceaux	1er Mars
Le Bougainville	1er Mars
Le Cap St. Jacques	4 Mars
TRUNG-BẮC	
Le Claude Chappe	2 Mars
Le d'Artagnan	29 février
Le Cap Pardaran	16 Mars
TÀU VÀ NHỰT	
Le Président Doumer	9 Mars

Ở đâu về tới Saigon

PHÁP	
Le d'Artagnan	26 février
Le Président Doumer	1er Mars
Le Cap Pardaran	14 Mars
TRUNG-BẮC	
Le Claude Chappe	28 Février
Le Cap St. Jacques	29 Février
TÀU VÀ NHỰT	
Le Chenonceaux	28 Février

Giá 100 bạc ta đổi ra tiền ngoại quốc

Tiền HongKong	201 $
Tiền Thượnghải	219 $ 1/4
Tiền Nhựt bổn	226 $ 7/8
Tiền Singapore	113 $ 3/8

Giá phiếu quốc trái

Phiếu Đông Pháp	68$25

Giá đồng bạc củ

0$49

Giá thổ sản Cholon

NGÀY 20 FEVRIER 1936

LÚA

(Mỗi tạ 68 kilos)

Gocong	1.65	Omon	1.5
Bentre-Batri	1.65	Cairang	1.5
Bentre	1.62	Thơ-Nốt	1.5
Mytho-Tânan	1.60	Longxuyên	1.58
Cai-Lay	1.60	Châudoc-Blanc	1.48
Cai-Bè	1.60	— Rouge	1.39
Vinhlong	1.60	Tà nchan	1.39
Baké	1.62	Sadec-Blanc	1.45
Cần-Chon	1.64	— Rouge	1.3?
Cang-Long	1.64	**CAOMEN**	
Travinh	1.64		
Baixan	1.65	Battambang	1.60
Baclieu	1.65	Banam	1.58
Rachgia	1.66	Soairiêng	
Phuoc-Long	1.66	Paddy Rouge	139

GẠO

(Mỗi tạ 60 kilos)

Gạo N· 1	25·/.	
Gạo N· 2	40·/.	
Tấm 1-2		2.02
Tấm 3-4		1.90
Cám trắng		0.85
Cám lức		0,25
Bao lúa		14.00
Bao gạo		17.00

Bắp và Dừa

(mỗi tạ 100 kilo)

Bắp đỏ từ	5$10	
Dừa khô từ	9$20	9·40

Cao-su

Paris mỗi kilo	5 f 90
Singapore	0$25 3/4
Londres	7 d 7/16

Qui vị ưa dùng rượu nên uống !

Trường-sanh dược - tửu

là một thứ rượu thiệt ngon thiệt tốt có nhà nước chứng nhận, trừ được các chứng : lao tâm lao lực mệt mỏi đau lưng, tay chơn bải hoải. ăn ngủ thất thường v. v...

Của nhà thuốc :

VÕ - VĂN - VAN

THUDAUMOT

Ve lớn 1p 00. Ve nhỏ 0p50

Chi ngánh phát hành :

229, Rue d'Espagne, Saigon

NGUYEN - PHU - HUU

Nhà đóng sách, in chữ vàng, làm hộp giấy

Reliure — Dorure — Cartonnage

ĐÃ DỜI VỀ

199 - 201 - 203, rue Douaumont — SAIGON

SAVON **VIỆT-NAM**

TỐT HƠN HẾT

NHÀ CHẾ TẠO

TRƯƠNG - VAN - BEN

40 Quai du Cambodge

CHOLON

Téléphone 1.687

VÂN CHƯƠNG VÀ MỶ THUẬT

LỜI TỰ-THUẬT CỦA MỘT BẠN TRẺ

THÚ ÁI-TÌNH

Ái tình! người ta sao nhân loại và ái tình đi với nhau, nghĩa là ái tình cần thiết cho sự sống của loài người. Không ái tình dường như kiếp sống vô vị, không có hứng thú gì, biết bao công nghiệp vĩ đại mà người ta được trở nên anh hùng hay liệt nữ đều nhờ ái tình khuyến khích cho, ái tình nó có cái mãnh lực hoặc nâng cao nhân cách hoặc làm cho người đê hèn như con vật vậy. Biết bao người sự nghiệp về văn chương hoặc về tiền tài mà nên vang cũng nhờ tay dịu mềm của cô gái yêu kiều. Là ái tình nó làm cho phần chân tinh thần, hay sức lực của kẻ nam nhân, của người nhi nữ.

Tôi cũng là một người trong loài người, thì tôi cũng tự xem ái tình là cần thiết cho đời sống của tôi. Nếu được nghe lời trong trẻo được gần gũi tấm thân ngà ngọc của người tiên, thì tôi cũng biết sung sướng hạnh phúc vậy.

Thế nên tôi có người yêu, tôi lấy làm tự đắc, mà cái đó là lẽ tự nhiên, xin ai chớ vội cho tôi là kẻ chỉ sống vì ái tình. Tôi cũng lo bổn phận, cũng lo thân sanh, cũng lo gia đình, nhưng nó có hoàn toàn cũng trên tài, sức của tôi mà thôi. Còn nói đến việc xã hội thì tôi tự thấy tôi không đủ sức, không đủ tài liệu để lo chuyện công ích, chớ không phải tôi lãnh đạm đối với nước nhà. Nếu gặp chuyện mà phải hi sinh cho quốc gia thì tôi cũng gan dạ và vui lòng thi hành ngay, để khỏi hổ là kẻ phụ ơn thủy-thổ.

Tôi nghèo, nhưng tôi vẫn vui vì tôi có người yêu, cái tình thương tôi thấy nó quan hệ hơn tiền của và danh dọng. Hương là cái đời sống của tôi, không có Hương thì kiếp sống của tôi vẫn thấy quạnh quẽ mà sinh thú cũng vì đó tiêu tan đi. Tôi và Hương tuy hai người như một tâm hồn. Hễ tôi vui là nàng vui, tôi buồn là nàng buồn, tôi sung sướng là nàng sung sướng, tôi đau khổ là nàng đau khổ, Hương là bóng mà tôi là cái hình, thương yêu, khắn khích nhau như đôi chim liền cánh.

Chúng tôi ở trong cảnh lã…ẽ, nhưng đau đâu sợ nỗi giò… tô làm chia rẽ, mà ở trong tình cảnh phân ly chắc chúng tôi sẽ buồn khổ mà chết đi thôi. Cái tình thương là sợi dây liên lạc nó cột chặc trai gái dường như xác thịt và linh hồn đã nhập làm một, mà nỗi khắn khít thì thắm vái được luôn luôn như cây liền cành. Ban mai, khi ta thấy đôi chim âu-yếm mà líu lo những lời ân ái, thì ta thấy lòng ta sung sướng dường thể ta và bạn ngọc ta là chim đang thắm thì to nhỏ những lời tình tứ.

Một chiếc xuồng con, từ bờ trời nước, cánh đồng ruộng lúc lụt ngập chẳng khác biển giả minh mông, trăng dọi ánh sáng lờ mờ chúng tôi thả linh đinh trên mặt nước để hưởng cái thú nguyệt tròn, gió mát … cảnh mà thích nhứt cho những cặp uyên ương. Chúng tôi ngồi im mắt nhìn mà tỏ biết bao về thương yêu nồng nàn.

Tâm hồn chúng tôi đã siêu thoát tới đã ngoại xát thịt, lên tận chốn xanh kia mà biện ra đôi chim ái tình, líu lo những lời thương mến. Một làn sóng bạc, quập nhỏ đập vào be thuyền kéo chúng tôi về cảnh thật, chúng tôi dòm nhau mà cười, cái cười ở vẽ ra biết bao nỗi âu yếm mà tự thấy mình sung sướng trong những cảnh thần tiên. Giờ nầy là giờ hạnh phúc, chúng tôi ghi nhớ để làm kỷ niệm sau nầy có gặp lúc đau khổ lấy nó đem ra an ủi.

Đời đau khổ

Chúng tôi yêu nhau, chúng tôi ao lập gia đình để duy trì tình thương yêu và nuôi nấng nó để lược bền bỉ. Chúng tôi tách riêng, biết rằng phải sống với cùng khổ—vì chúng tôi vẫn tay trắng, tứ trơn— nhưng chúng tôi có điều yên ủi vì được tự do mà hưởng thú ái tình. Mặc dầu, anh chúng tôi không lấy làm cần thiết mà sống gần nhau, thương yêu nhau thì chúng tôi cho kiếp kỳ sinh là đầy đủ.

Chúng tôi chỉ vì thương mà tiến tuồng, chớ muốn sống thì phải trước lo cho xác thịt, sau tới đến tinh thần. Phải ăn, phải mặc, không có thì mình tự giết lấy mình, phòng tinh thần mới … được mạnh mẽ mà hưởng những thú vị riêng của nó chăng.

Cái nghèo vẫn đi luôn với cái khổ, mà tay tạo ác độc muốn thử lòng dạ con nhà nghèo, coi có gan dạ can đảm chăng? Vì trở thời tiết mà tôi, bẩm chất yếu đuối, lại mắc bịnh. Cơm cháo chẳng dùng, nằm liệt nơi giường, những cơn nóng mê thì lại nói sảng.

Những cơn ấy, là thấy được cái tình, cái nghĩa của vợ nó bày tỏ một cách thiết tha. Thật là lo cho tôi chầu đáo, nào thuốc men, nào cháo nước, mà điều tôi cảm động nhứt là luôn luôn nàng ở bên cạnh tôi, để thăm nom tôi. Tôi có nói mê thì nàng mất hồn, tôi có nóng sảng là nàng chết dạ, nàng ngồi bên giường, mà lo sợ, mắt không hề ráo lệ.

Tôi tỉnh mờ mắt ra dòm nàng là nàng cầm tay tôi, âu yếm nói:

—Anh ráng thuốc men, ngày nào anh còn bịnh là em lo sợ lắm. Anh nóng lắm, anh nói bậy bạ, em chết điếng ruột gan một mai anh có hề nào, thì em bơ vơ lẻ bạn, chắc em không sống được với cảnh lẻ loi. Đôi chim bị gió bạt, mà chồng xa vợ vợ lìa chồng, thì phòng còn cái đau đớn nào bằng. Em cầu cho anh bịnh mau thuyên giảm, anh lành mạnh là em sung sướng nhứt vậy. Tôi muốn cho nàng vững tâm, nhưng cảm động với cử chỉ và lời nói của nàng, mà lệ ngăn nơi cổ không biết lời chi tình tứ, thiết tha để làm cho nàng vững dạ. Tôi chỉ biết nói

—Em yên lòng, anh sẽ mạnh, vì bịnh anh bạo phát, bạo tàng. Em đừng buồn, đừng lo, sợ, em đừng khóc là làm cho anh vui, thì anh mau lành vậy.

Thế là nàng vâng lời, nàng có lo mà chẳng khóc như trước. Tại trời, mà cũng nhờ trời, bịnh tôi lần hồi thuyên giảm. Một tuần lễ sau là bình phục như thường. Em Hương tỏ vẻ sung sướng lắm, vì nàng tự thấy không lạnh lẽo như khi tôi còn ngọa bịnh.

Mạnh rồi, phải lo miếng ăn, vì nó cần thiết cho sự sống. Nàng phải đem thân buôn gánh, bán bưng để kiếm số lời một vài cắc, mà mua tô gạo, con mắm. Sống trong cảnh thanh đạm mà chúng tôi tự lấy làm hạnh phúc như

(Coi qua trương 7)

Chuyện phiếm

VỢ NGOAN LÀM QUAN CHO CHỒNG

Vợ chồng gã tiều phu ở nơi rừng sâu núi thẳm.

Chồng thì hằng ngày đốn củi để đi bán lấy tiền; vợ nuôi vịt, nuôi gà chăm lo bếp núc.

Ngày kia chàng đi đốn củi vợ ở nhà, xảy có một đám mười mấy người đi săn lạc đường quá bữa, đói bụng vào nhà xin một bữa cơm.

Vợ Tiều phu nói:

Ở đây rừng bụi núi non, cơm mắm thì có chớ chẳng có đồ ngon, mà mấy ông tôi coi bộ ăn cực không được.

Có một người nói.

Có chi ăn nấy không sao, dỡ mâm nầu cơm … ra có một người ngồi lên ăn trước còn mấy người chưa ăn, đương mà khoanh tay hầu.

Mụ Tiều thấy vậy lấy làm lạ, kêu một người hỏi nhỏ:

« Ông ngồi ăn cơm đó là ông gì mà mấy người coi sợ quá vậy. »

Người ấy nói:

Đó là vua, còn chúng tôi là ngự lâm, săn lạc đường đói bụng.

Mụ Tiều nghe sợ … mồ hôi. Ăn uống xong kéo ra về mà chẳng thấy cho một đồng một chữ. Mấy người ra khỏi nhà chừng ba bốn chục bước, thì người Tiều phu gánh củi về nhà. vô tới thấy bát dĩa bày đầy nhà. Vô coi hết ba hũ mắm, và mất hết hai con gà mái.

Anh ta mới hỏi vợ:

Làm gì mà đãi ai hết đồ như vậy.

— Họ đi săn bắn đói bụng xin tôi nấu cơm cho ăn?

— Họ có trả tiền không?

— Không có trả!

Tiều ta nổi dóa đánh vợ và chửi.

— Mấy cho cha mấy ăn kết của tao, tới mai mốt lấy gì chi độ. Bữi đau không đi đốn củi được phải làm sao? Vừa chửi vừa đánh, mụ tiều la khóc om sòm. Mấy người nghe khóc trở lại hỏi

— Làm gì mà người khóc. Mụ tiều lật đật trả lời: Chồng tôi đánh tôi, tôi chẳng mấy thuở có bệ hạ tới, sao không đi kêu nó về đặng làm cơ làm cỗ cho bệ hạ và các quan ăn, để dọn mắm muối như vầy. Sợ bệ hạ về triều quở trách, nên nó đánh tôi làm cho bệ hạ mắc công trở lại.

Chú Tiều nghe vợ nói là vua hồn vía cuống còn ra mọp lạy sát đất.

Vua thấy vậy day biểu đừng lạy và khen rằng: « Người là kẻ trung thần với trẫm, để trẫm về triều rồi phong quan cho, bây giờ đi săn không có bạc vàng chi hết, mà cho vợ chồng người, nói rồi. Vua tới ra về.

Cách mười ngày có một cỗ xe có quân hầu, cờ lọng rập trời, trống chiêng dậy đất. Quân gia reo hò từ đến vua tới chốn thâm lâm, rước vợ chồng Tiều phu, về triều phong quan, cho làm tri huyện sai đi trấn một xứ kia. Từ đi làm huyện lão tiều bỏ tánh lỗ mãng nhờ người vợ thu xếp sắp đặt, trong lo việc nhà ngoài lo việc quan nhờ vợ khôn ngoan mà làm nên nghiệp cả.

T.N.

Hình trên đây chụp lúc các vị linh mục đang đọc kinh cầu nguyện trước mộ của Hồng-Y giáo-chủ Richelieu người sáng lập ra Hàn-lâm-viện văn học nước Pháp.

THÂN THẾ VÀ SỰ NGHIỆP

của nhà đại-văn hào Léon Tolstoï

Thấy trước đây nhiều nước ở Âu châu có làm lễ kỷ niệm để nhị bậc ngũ châu nhà văn hào Léon Tolstoi với độc giả rồi Tôi tưởng cũng nên nói kỹ tới thân thế và sự nghiệp của một nhà văn sĩ trứ danh khắp hoàn cầu ra đây cho bạn đọc tường tận.

Léon Tolstoi có tánh khác đời lắm; xuất thân con nhà trưởng giả nhưng suốt đời chỉ ưa làm bạn với kẻ nghèo hèn, sẵn lòng từ bi bác ái chẳng khác gì đức Phật Thích Ca. Danh vị của cải ở đời đối với Léon Tolstoi chẳng khác gì một đám mây nổi: Tolstoi hiểu rõ cái triết lý của sự chết dầu chỉ đi nửa cũng chỉ đem theo hai bàn tay trắng mà thôi cho nên ngày 20 octobre 1010, lúc ấy tiên sanh được 83 tuổi, đi lang thang vào một nhà ga nhỏ Astapovo (ở Nga) và thở hơi thở cuối cùng tại đó.

Léon Tolstoi trọn cả gia đình, trọn cả xã hội mà suốt đời nhà văn hết sức khinh ngạo và bao giờ cũng chực đạp đổ Léon Tolstoi không muốn khuất phục ở dưới chế độ quí khát khao sự nhơn đạo, nhơn quyền.

Cái triết lý của tiên sanh hình như thiên về sự yếm thế, nhưng người ta qui trọng tiên sanh là ở chỗ tiên hết sức ghét sự bất bình, đẳng trong xã hội.

Léon Tolstoi không dung một chế độ bất bình, nhưng lại muốn tròn tránh hơn là chiến đấu để thắng đoạt.

Một lần tiên sanh cất tiếng phản đối, thì tiếng ấy dội lại trong tâm não người ta, bởi vì văn chương của tiên sanh rất thâm thúy đọc tới rất cảm.

Tiên sanh sanh trưởng ở trong một giai cấp quí phái mà lại trở đi phản đối giai cấp ấy là một điều khiến cho người ta phải chú ý; nhưng điều buộc người ta phải chú ý hơn nữa là tiên sanh không phải một nhà văn … tưởng mà chỉ là một bực thiên tài trên đời có một không hai.

Sự nghiệp văn chương của tiên sanh có giá trị đặt biệt kể cả về lượng, về phẩm; về phẩm người ta ca tụng đã đành phần rồi, đến về lượng thì tác phẩm của tiên sanh cũng giành giải nhứt, vì in ra không dưới một trăm cuốn.

Cuốn sách có giá trị nhứt thế kỷ XIX có lẽ là cuốn « Guerre et paix » (chiến tranh và hòa bình) của Léon Tolstoi. Dầu cho Balzac, Zola có tài miêu tả những trạng thái của xã - hội, cũng khó ăn qua được tiên sanh chỉ có cuốn Misérables của Victor Hugo mới là có giá trị tương đương với những tác phẩm của tiên sanh.

Trong cuốn « Guerre et Paix » tiên sanh đã cực kỳ bài xích chiến tranh, chan chứa một tinh thần hòa bình bác ái không đâu bằng.

THIẾT DIỆN (V.H.T.S.)

Giới thiệu sách mới

Chúng tôi vừa nhận được bốn quyển tiểu thuyết do ông Mai-Lĩnh nhà xuất bản ở Hải-phòng gởi tặng:

1· VẾT TAY TRÊN TRÁN: tác giả Phạm cao Củng

2· NGƯỜI CÁ VOI: tác giả Văn Tuyền.

3· DẠ QUANG KIẾM HỘI: tác giả Văn Tuyền.

4· TRỜI XANH THẲM: tác giả Nguyễn Giang.

Chúng tôi xin để lời cám ơn ông Mai Lĩnh và luôn tiện xin giới thiệu mấy quyển trên đây với các bạn đọc.

TỪ HỌC CHỮ HÁN, HỌC CHỮ TÂY, ĐẾN HỌC CHỮ QUỐC-NGỮ

Học giới ta trong khoảng quá độ nầy, ai cũng không chối được cái hiện trạng có 3 thứ chữ đương lẫn lộn nhau: chữ *Hán*, chữ Tây và chữ Quốc-ngữ.

Chữ *Hán*, chữ Tây, vẫn là chữ nước ngoài, song một thứ (chữ Hán) đã trên vài ngàn năm phụng làm quốc giáo, kể các phương diện trong xã hội, không có cái gì không có dấu vết chữ Hán in vào rất sâu, thứ nhứt là trong tiếng nói ta, chữ Hán lại vào rất nhiều. Một thứ (chữ Tây), tuy mới du nhập mà lại chiếm địa-vị « thích » trên đời sống hiện thời, thế lực và ảnh hưởng chi phối rất lớn, cho đến tờ khai sanh của trò bé 7 tuổi, giấy «permis» của anh đốn củi trong rừng cùng … mấy anh coolie xe cũng ghi bằng chữ Tây, không nói các việc to lớn khác.

Riêng về chữ Quốc-ngữ, ngày nay đã được đem làm khoa học phổ thông, ai cũng công nhận là cái lợi khi để trao đổi ý kiến, truyền bá tư tưởng bằng tiếng « mẹ đẻ » rà là thuận tiện và mong ước sau nầy chữ mẹ đẻ ấy càng giàu thêm lên, thành một thứ chữ độc lập. Nhưng không … trong chữ Quốc-ngữ … lại … chữ Hán đến 5,10, lại thêm chữ Tây nữa, … nay cái học Quốc ngữ … sách dạy, chưa thành môn loại, chưa có thống hệ, mà kỳ hạn học Quốc ngữ quá dài. Vì thế mà người phàn nàn vì cái khổ « học không sách ».

Ký giả thì chung vẫn nhận môn học phổ thông ta nhứt định phải dùng chữ Quốc-ngữ không có ý dị đồng gì. Song đối với hiện trạng môn học Quốc-ngữ hiện thời, cũng kỳ hạn lâu dài (4 năm) vẫn thấy có chỗ không thích hợp, tưởng nên châm chước sửa đổi lại, nên đối với lời phàn nàn ren không thể bỏ qua.

Trong đám phàn nàn ấy có bức thơ người bạn dưới nầy là một

Thơ bạn

Tôi là một người không giám tự phụ là đề xướng cái học Quốc-ngữ song vẫn là một tay phụ họa và cổ động rất hăng hái.

Vào khoản năm 1905 — 1907 (dưới triều Thành-Thái) ở Trung kỳ có nổi lên cái phong-triều bỏ khoa cử, học Quốc ngữ, như miền Nam Nghĩa đi đâu cũng nghe ca mấy câu:

« Cựu Quốc-ngữ là hồn trong nước,
« Phải đem ra tính trước dân ta,
« Sách Ấn mỹ, sách Chi-na,
« Chữ kia nghĩa nọ dịch ra tỏ tường…

Lúc ấy hán học còn thạnh, phép thi chưa đổi, đối với phong triều « học Quốc ngữ » dầu có thuận buồm xuôi gió như ngày nay. Không chi quan trường phản đối, mà bao nhiêu bác đồ dương cầm bầm vác quyển đi thi, cùng các cụ thế lực có con em đã học đến lớp thi, nhất luật phản đối và bài xích cái học Quốc ngữ rất kịch liệt. Tân kịch dân biến năm 1908 tiếng là xin xâu, mà ở trong cái cớ « Hán, học với Quốc ngữ học xung đột nhau » chiếm một phần trong yếu.

Câu « hỏi vặn » rất khó trả lời

« Ông Nguyễn-Du mấy học A B C, mà soạn được bản truyện Thúy kiều ai cũng nhận là … văn tuyệt tác?

« Bà Đoàn thị Điểm mấy học A B C mà dịch bản Chinh-phụ-ngâm, ai cũng khen bản dịch xuất sắc không kém gì nguyên văn?

« Cô Hồ-xuân-Hương, bà huyện Thanh Quang, cụ Nguyễn-công-Trứ, cụ Nguyễn-Khuyến, ai cũng tôn là nhà danh thi về tiếng quốc-âm, có học Quốc ngữ khi nào đâu?

Đó là những câu hỏi gan của mấy cụ Hán học, dùng để chống với phong triều học Quốc ngữ trong khoảng khởi đầu nói trên mà chính tôi là một người đã bị câu hỏi gan ấy. Đương lúc cổ động Quốc-ngữ được hăng hái không cần ngừng nghỉ, nhứt thiết cho là câu nói của phái thủ cựu. tôi cãi biện lại rất kịch liệt:

—Vâng, các cụ nói thế vẫn có, người mình trước cũng có kẻ giỏi văn quốc âm, song đó chỉ là thiên tài riêng của một ít người, nên đã mấy trăm năm chỉ có mấy người đó. Nay chúng tôi cổ lệ cái học quốc văn phổ thông, là cốt muốn cho ai ai cũng làm được văn Quốc ngữ, xuất hiện ra vô số ông Nguyễn Du bà Đoàn thị Điểm cùng mấy nhà danh tiếng quốc âm kia mà.

Câu trả lời của tôi, nói cho ráo lẽ thì hẳn chưa giải phẫu được câu «gan hỏi» trên nhưng đem cái hiệu tốt đẹp tương lai để áp đảo lại mấy nhà thủ cựu. Các cụ cũng không bắt bẻ được nên thả dục.

—Để xem!

Trải qua ba mươi năm nay, cái học Quốc ngữ lần lượt phát triển đã thông hành trong xứ không những không có sự gì ngăn trở như trước, mà trường học đã dùng Quốc ngữ làm giáo khoa, báo, sách Quốc ngữ xuất hiện một ngày một nhiều đáng lẽ trong học giới quốc văn trổ ra nhiều tay văn hào xuất sắc mới phải. Vậy mà xét về thực tế, phần đông chỉ thấy tiểu thuyết thảm, văn tiểu phẩm vụn vặt. Trừ ra một ít người thâm thông Hán văn, Tây văn có viết bài thông; không những không có tay nào được như Nguyễn-Du, Đoàn thị Điểm, Hồ xuân Hương, Nguyễn công Trứ, mà trở quay đầu lại tán phục mấy áng văn của mấy nhà tiền nhân không học Quốc ngữ kia.

Vì thế, ngày nay không những bạn Hán học cựu, mà bạn tân học và thiếu niên tây học, đã có một phần bất mãn cho môn học Quốc ngữ «không gốc», có lời phàn nàn.— Phàn nàn lối học không gốc, chớ không phải oan phản đối quốc văn.

Thế là câu trả lời của tôi … có vô số văn hào quốc văn dùng để chiếc mấy cụ thủ cựu trước 30 năm, nay không thể dùng để trả lời cho lời than phiền của phái tân học thiếu niên hiện thời, mà câu hỏi gạn. «Không học quốc văn mà làm văn quốc văn hay» của mấy nhà thủ cựu kia vẫn còn y nguyên một cái thiết án, chưa giải phẫu cho ráo lẽ.

Tình cờ trong một cuộc đàm thoại được câu trả lời một cách minh xác

« Không học quốc-văn mà làm quốc văn hay » không chỉ mấy nhà nho xưa, chính ngày nay cũng còn nhiều người lập đi lập lại câu hỏi ấy, mà câu trả lời trước không dùng được nữa, ký giả lại tìm một có khác để biện chiết là « văn các cụ trước đó hay, song là văn quí phái, phải học tốn công nhiều mới làm được. Nay chúng tôi học Quốc ngữ, cốt là tạo ra « văn bình dân ».

Nói thế chỉ là nói qua chuyện, chớ cái có « không học mà hay » nó cũng vẫn y si còn là cái « trái ố » tròn vìn mà chưa chẻ nó ra được.

Ngay tại đây, kẻ giả vào thăm một ông Phán quen, ông nầy trước có học chữ Hán, thi không đỗ, sau học chữ Tây có tiếng trong làng Tây học, mà văn Quốc ngữ cũng cứng, hiện đã về hưu. Sau mấy câu hàn huyên, hỏi thăm sự học của con ông, ông thở ra một tiếng mà nói:

(Còn nữa)

(Trích Tiếng Dân)

THU AI-TINH

(Tiếp theo trương tư)

kẻ ăn cao lương, lên xe xuống ngựa. Chúng tôi thầm vái cho đời chúng tôi được yên ổn trong cảnh thanh bần, bồn tay làm lụng để nuôi hai miệng ăn thì cũng khỏi sợ nỗi thiếu hụt. Nhưng cái nghiệp duyên của mình nó đã tiền định, nghĩa là kiếp trước mình làm điều không phải nên đời nay mình phải chịu quả báo chẳng lành.

Vì dày dạn phong sương, thức khuya, dậy sớm mà em Hương vướng bịnh. Bịnh trầm kha, thuốc thang vẫn vô hiệu quả, nằm có một tháng trường mà thân em xem tiều tụy quá.

Ôi! họa vô đơn chí, nghèo đã là cái tội, mà cao xanh ông còn ban cho cái bịnh, bắt chồng đến vợ, thì nghĩ cái bạc phước chúng tôi là cùng.

Vì yêu vợ, mà đêm tối không hề nhắm mắt, ở bên cạnh nàng để coi có cần dùng đều chi. Tôi dòm nàng, thấy xanh xao, mà lòng tôi lo sợ, tôi lại tưởng tượng đến thần chết sẽ đến cướp nàng đi. Tôi sợ quá, thương quá, mà nước mắt chảy hoài khôn ngăn. Nàng có bề gì thì tôi biết quạnh, còn ai làm bạn sớm khuya. Đời tôi mà đến đó, lạnh lẽo đường ấy thì kiếp phù sinh gấm còn chi là ưa thích. Cuộc tôi sẽ chết theo nàng, hoặc sẽ bỏ nhà đi tu để quên nỗi đau khổ nó cắt rức ruột gan tôi.

Tôi cuối xuống hôn nàng, nắm tay nàng thật chặc, tôi kêu nàng:

— Em, em đừng lo buồn, để bịnh mau lành. Cảnh gia đình chúng ta tuy nghèo, nghèo lắm nhưng với tình thương yêu chúng ta cũng sống ấm áp.

Em đừng quá lo nghĩ đến nỗi nghèo khổ, vì cảnh nghèo ai lại khỏi trải qua, hết bỉ cực, đến thới lai, rồi đây nhờ làm lụng mà chúng ta sẽ có tiền dư giả, mà đời chúng ta sẽ sung sướng hơn trước vậy. Em nên tịnh dưỡng, thuốc men để mau lành, những điều lo buồn chỉ làm cho em bịnh thêm thôi. Em đau tuy phòng anh còn biết vui là vì mà sống trong cảnh chúng ta thì sự vui vẽ rất cần thiết để tạm quên đều khổ cực.

Nằm một tháng trời, ngày hôm nay em vừa dứt bịnh, nhưng người xem còn yếu đuối lắm. Trong lúc em đau thì tôi tự sắc thuốc men, lo cơm cháo — tuy tôi không thạo làm những việc đó — nhưng trong lúc nguy, mình trơ trọi còn biết cậy mượn ai, mà chẳng cô làm lấy.

Trãi qua một cơn đau khổ, cảnh gia-đình của chúng tôi mới hết nổi phong ba, mà chúng tôi mới bắt đầu làm ăn phần chân hơn trước để cứu lấy cảnh nguy nàn. Tôi thì bán quán, những đồ vặt vạnh như trầu, cau, thuốc giấy, còn Hương thì một gánh hai vai, mua tảo, bán tần, mà mục đích của chúng tôi cũng vì muốn sanh-tồn.

Nỗi chia-ly

Chúng tôi hết hoạn nạn, tưởng sẽ chung hưởng hạnh phúc đến ngày đầu bạc. Hay đâu, tiền căn tôi chắc là kẻ tàn ác mà kiếp hiện tại tôi phải chịu bao nhiêu điều thống khổ.

(Còn nữa)

Peu de frais Succès garantis Peu de temps

L'Anglais parlé

50, Rue Dixmude, SAIGON

Les titres de capacité (certificat ou diplôme) seront livrés aux élèves par M. le Directeur du Phonopolyglotte Institut (École des Sciences et Arts) à Paris.

MY-NGỌC

Nử công Học đường

53, Bd Gallieni — Saigon

Lảnh dạy bao và dạy tháng cho học sanh ở ngoài hoặc ở luôn trong trường.

Thêu. — *Coton Laine, Point de sable, Richelieu Bắc tàu, Du Rubans bằng tay và bằng máy. Mặt gối.*

May. — *Y-phục Annam, pyjamas, Chemises. Nón con nít, áo đầm, áo choàn nhung.*

Ép. — *Bông nhung hình thú hình người và sơn thủy. Buột tap's laine và soie.*

Làm bông dây, hàng, móc mùng, cravates...

Nấu ăn theo Tây, Tàu Annam và cách kinh.

Làm bánh Tây Nam, kẹo mứt...

DẠY KỶ, BIẾT MAU, HỌC PHÍ NHẸ

Muốn rước về nhà, thương lượng riêng.

Cần biết điều gì, cứ gởi thơ trường sẽ trả lời rỏ ràng.

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Thiệt ngon hơn hết ở Đông-Pháp, thuốc điếu ngon thượng hạng. Có bán khắp nơi.

Mỗi gói 20 điếu : 0$05

TIN THẾ GIỚI

Đây là hình chụp lúc dân chúng Đức làm lễ kỷ-niệm nhứt châu-niên ngày xứ La Sarre trở về Đức. Người đứng tay lưng ra đưa tay chào là bác-sĩ Frick một yếu nhơn trong chánh giới Đức

Làm ơn mắc oán

Trước khi đọc cái tin nầy bạn đọc nên nhớ rằng ở ruộng, lúc lúa chín, sự người nầy cho người kia mượn sập đạp lúa là một việc thường.

Cũng vì vậy mà vừa rồi ở làng An phú có xãy ra một vụ bắt trộm rất là rắc rối.

Ong Trương văn Thôn có kêu công gặt hết lúa trong ruộng ông và chất kỹ lưỡng ở sân.

Trong đêm 14 rạng ngày 15 Février rồi, thình lình ông thấy đống lúa bố ấy bị ai gánh mất quá nhiều bèn cùng em là Trương văn Sang đốt đèn theo dấu. Theo mãi tới tên Dân thấy có đống lúa vừa đạp xong. Ong Thôn cho rằng Dân trộm lúa mình. Dân khai rằng đó là của tên Hoài, vì Hoài mướn sân mình để đạp lúa của y.

Truy hô lên hương quản tới bắt Hoài giải lên quận. Hoài là con của Trương văn Tiết kêu Thôn là bác ruột.

Người ta nói rằng rõ là Hoài trộm lúa của bác, song Dân là chủ chứa đồ gian sao hương quản lại để cho ngoại cuộc.

Thế cũng là tội nghiệp cho Dân.

NỘI TÌNH NƯỚC ESPAGNE

QUÂN LÍNH LẠI MƯU PHẢN

Tòa Nội - các đã từ - chức

Madrid.— Có tiếng đồn huyên náo lên rằng quân lính muốn làm phản nhưng bị khám phá ngay trong đêm thứ tư rạng mặt ngày thứ năm là ngày chánh thức tuyên bố cuộc tuyển cử.

Cuộc mưu phản nầy phát giác ra trước hết trong mấy đồn máy bay ở chung quanh Madrid, Cuatro Vienter và Abaa. Chủ đích cuộc cách mạng nầy để phản đối lại việc phái tả đắc thắng sẽ lên nắm chánh quyền nay mai.

Nhiều sĩ quan bị bắt, trong ấy có cả hai đại tướng Franco và Godet nữa.

∴

Nhưng cũng có tin đồn rằng rồi đây thế nào ở Madrid cũng sẽ cuộc một cuộc biểu tình rất lớn của thợ thuyền để thúc giục, tương ứng cho phái tả lên nắm chánh quyền cho gấp.

Vì tin đồn nầy nên người ta phải triệu viên Cảnh sát tướng vắng mặt ở Madrid mấy lúc nay về lập tức. Hiện ông đã về tới truyền lịnh hội hiệp mấy viên cảnh sát để tổ chức công cuộc ngăn ngừa rào đón rồi.

Ở mấy đồn máy bay đều có lính canh gác

Tòa nội các có mở ra phiên nhóm bất thường và kín riêng với mấy thượng sĩ quan để bàn giải về vấn đề làm sao cho đừng có cuộc lưu huyết xảy ra nữa.

Mấy đồn máy bay Cuatro-Vienter và Alaca đều có lính canh phòng nghiêm nhặc, sân máy bay ở Barcelone thì đóng cửa luôn.

Xe hơi qua lại mấy vùng nầy để phòng ngừa liền liền.

Thủ tướng Valadarès có lẽ từ chức nhượng chỗ lại cho Azana.

Theo như tin tức đã thông ra ngoài và của các báo đăng, có lẽ Thủ tướng Valadarès bữa nay đã từ chức nhượng chổ lại cho Azana vì thầy bọn thợ thuyền cương quyết quá. Vả lại, ông chịu thôi bộ như thế là bổn tâm không muốn để cho có việc xảy ra lôi thôi.

Thợ thầy bị đói khát và nhiều tù chánh trị đã thả ra

Ở Sarragose vì nhiều xưởng và hãng phải đóng cửa nên bọn thợ thầy làm công mấy nơi ấy bị thất nghiệp không tiền chạy ăn nạn đói khát tràng lang ra tình thế rất rối rầm !

Nhưng, nhiều tù chánh trị được thả ra trong số nầy có cả ông Companys, nguyên Toàn quyền ở Catalogne, trước kia bị kêu án 30 năm cầm cố.

Kết quả cuộc tuyển cử

Trong 422 ghế ở nghị viện sau khi tuyên bố cuộc tuyển cử thấy thiếu 28 chỗ, kết quả:

Tả phái được	233
Hữu phái:	114
Trung ương	45

tin chánh thức nầy vừa đưa ra ...

Nước Y tăng thêm quân phí

Rome.— Theo Quan báo của Y, chánh phủ nhứt định tăng thêm quân phí dễ dàng vào việc đánh A ở Đông-phi.

Tiền tốn phí dự định 1 trăm triệu 500 triệu đồng livres. Trong số nầy về bộ Lục quân phải xài hết 500 triệu, bộ Hải quân xài 2oo triệu bộ Hàng không xài 35o triệu.

Vì sợ chiến tranh còn kéo dài ngày tháng ra nữa nên chánh phủ tăng thêm quỉ bộ thuộc địa lên 4oo triệu, quỉ bộ Lục-quân 500 triệu, bộ Hải quân 2oo triệu bộ hàng không 350 triệu và bộ Nội vụ 80 triệu.

Cuộc tổng đình công ở Marseille

Paris, 19 Fév.— Thợ thầy có chơn trong liên đoàn đã nhứt định rủ nhau tổng-đình công ở bến Marseille vào ngày thứ sáu nầy ;

Hôm thứ ba thủ tướng Sarraut có tiếp đoàn đại biểu thợ thầy. Họ có cắt nghĩa cho Thủ tướng biết rằng nguyên nhơn cuộc làm reo nầy là tại đại biểu của Lao động Liên đoàn bị đuổi trong lúc vận động cho liên đoàn.

Sự đuổi nầy là một việc làm trái với quyền hạn của liên đoàn.

Ong Sarraut có hứa với đại biểu của thầy sẽ xem xét lại việc rắc rối nầy. Ong Frossard, Lao động Tổng trưởng đã đi Marseille để xem xét tình hình.

... thì tòa Nội các xin từ chức hết. Những tin đồn cuộc phiến loạn trong đêm ấy người ta cải chánh lại hết, Chỉ có ở Santona, nơi lưu đày bọn tù là có loạn thôi, 3 người chết trong cuộc loạn ấy và rất nhiều người bị

70 năm danh tiếng

PHỦNG - LIÊU - TINH DƯỢC - TỬU

trị bịnh tê bại phong độc rất thần hiệu ai ai cũng đều biết. Nay bổn hiệu muốn đền ơn đáp nghĩa thân chủ yêu quí nên định bán hạ giá (20%) hai chục phần trăm các thứ rượu thuốc của bổn hiệu.

~

Bổn hiệu có bán đủ các thứ thuốc Bắc và Cao đơn huờn-tán, sâm-nhung thứ thiệt và giá rẻ hơn các nơi.

~

Tại bổn hiệu có một danh-sư rất tài tình coi mạch cho toa được dễ bề uống thuốc.

NHƠN TÔN-TÂM DƯỢC PHÒNG

62, Rue de CANTON

Cholon

LẬP CHÍ PHÁT - LÃNH - HOÀN

Là một thứ thuốc trị bịnh rét và nóng lạnh, rét có cữ, ngày có ngày không hoặc hai ba ngày mới có một lần, hoặc xế chiều hay nóng nóng lạnh lạnh dầu đựa lâu ngày không dứt bịnh mau dùng thuốc nầy trong vài ngày sẽ hết bịnh rất hiệu nghiệm. **Một ve 0 $ 10.**

Dầu LỢI TẾ Hiệu CON NAI

Trị bá chứng hay lắm, để ngừa bịnh và trị bịnh hay nó cũng, mùi thơm dịu, dám chắc không thua mấy hiệu có danh xưa nay, ve vuôn, dầu nhiều, mỗi ve giá 0 $ 20

Nhớ nhìn kỷ nhãn CON NAI trở đầu lại, có cầu chứng của nhà thuốc :

Quảng-Tế-Đường Đại-Dược-Phòng

341, rue Paul Blanchy - Tândinh — SAIGON

Bào chế và trử bán đủ thứ thuốc Cao-đơn Hoàn-tán nhãn CON NAI và cần dùng đại-lý chắc chắn ở các nơi có đóng tiền thế chưn.

Thuốc PHONG-TÌNH hiệu ÔNG-TIÊN

DÁM LÀM CAM-ĐOAN

Như tim-la cốt khí sang độc dương mai đau lậu, quí ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc uống không dám nhai nếu nhai thì sưng răng sưng nướu còn nuốt vào theo bao tử rồi thì ọi mửa công phạt bịnh nhơn đã đến rồi thì mạnh liền nhưng ít lâu trở lại vì gốc độc còn lưu truyền trong ngủ tạng. Hễ thức khuya làm công chuyện mệt đầu cho mạnh thế nào cũng trở lại ... đó là bịnh lâu năm ... hành bịnh nhơn nóng nóng lạnh lạnh tay chơn nhứt mỏi đau xương sống đau thắt ngang lưng đau rang nơi ngực, đường đại bón đường tiểu có chất mủ cũng làm như sợi chỉ hoặc muốn lở lói ở đầu thì lỡ. Lâu ngày hại cho tánh mạng mang khổ cho thể nhi. Đồng-bào ai lỡ đau nhằm mấy chứng bịnh trên đây, mới phát hay là đau lâu năm nặng hay nhẹ thì mấy dùng thuốc :

SƯU-ĐỘC BÁ-ỨNG-HOÀN CỦA HIỆU THUỐC ÔNG TIÊN

Trong ít ngày sẽ thấy rỏ tài thuốc tống lọi gốc độc ra dứt tuyệt khỏi trừ căng không hại sanh dục không hành bịnh nhơn. Cam-đoan trăm ngàn người không sai một. Mỗi hộp 1$50 uống 5 ngày.

Có bán lẻ các nơi. Đại-lý thuốc ÔNG-TIÊN gởi lãnh hoá giao ngân đi

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN

Annam Dược-Phòng

... Rue Paul Blanchy prolongée

PHUNHUAN — SAIGON

Ai mua hàng "NHỰT" tốt rẻ

AU JAPON

48 RUE VIENOT SAIGON

DAINAN KOOSI

Ai cũng chụp hình tốt

với máy

CERTO - BOX

(Cở 6 × 9)

Chế tạo bên Đức-quốc, obturateur kiểu mới chụp không rung, chụp được instantanés, poses, 1/2 poses. Từ 2m50 sắp lên đến thật xa hình tỏ rõ.

GIÁ RAO HÀNG TRONG BA THÁNG :

1 cái máy CERTO-BOX và 6 cuồn films 6×9 Lumichrome . . . . 7$50

Có bán tại tiệm :

Photo NGUYỄN-NGỌC

Fournitures générales pour Photo

90, Boulevard Charner — SAIGON

và các tiệm hình ở Saigon và Lục-Tỉnh

Đại-lý **BEKA**

lấy làm hân hạnh cáo báo rằng : mới lại nhiều thứ dĩa hát máy hiệu tối tân 1936.

Hãy hỏi xin mục lục lại :

J KELLER, IMPORTATION

72, rue Mac Mahon

SAIGON

Quanh các cuộc hội họp trong chốn thôn quê

(Tiếp theo trương nhứt)

Rồi một bực đàng anh ra đứng kể thuật lại lịch của vị thầnhoàng ấy. Nếu là một nhà danh tướng có công tận trung báo quốc, hay một bực văn thần có khí tiết thanh cao, sau ngày lìa thế triều đình cảm mến phong tặng để ngàn năm hương hỏa.

Không cần mở cả pho quốc sử chỉ một đoạn sự tích xưa kể cho rành rẽ như thế với công cuộc lễ tế sum nghiêm trước mắt cũng đủ gây nên cho đoàn trẻ em có mặt trong cuộc hội hiệp ấy một cái tinh thần quốc gia vững chắc đi cặp với tánh khí thanh cao nữa.

Về lễ giỗ kỵ thì chúng ta cũng mượn ngay vấn đề ấy mà nhắc thuật những đức tánh những công nghiệp của các thân nhơn quá vãng mà gieo lấy cái tinh gia tộc thân yêu do về sự biểu kính cho con em một cái mỹ tục đáng quí.

Nếu là lễ cưới xin đàm luận về việc hôn nhơn chỉ trích những chỗ sai lầm có hại về sanh lý do sự tảo hôn những lễ mễ phiền phức, rồi nhơn dịp ấy giảng giải cái thiên chức làm chồng, làm vợ, làm cha để cho con em hiểu rõ hầu sau có lãnh lấy trọng trách mà đảm đương trong gia-đình, ngoài xả hội.

Cái khuyết điểm lớn cho đám bình dân ở hương thôn do nơi chỗ không biết lợi dụng cơ hội vậy. Ích lợi gì truyện Phong thần, Tây du v.v. gồm những chuyện thần tiên huyễn ảo để mê hoặc lòng người mà phần nhiều chúng ta, người hương thôn lại thích bàn đến. Rồi trong các cuộc hội hiệp tốt đẹp ấy lại đem ra khen tặng lẫn thần các anh tướng Tàu.

Thật đáng tiếc « Phật nhà không thờ lại thờ Thích ca ngoài đồng » Kìa, ông cha ta cũng đã có người bao phen đem giọt máu đào mà vẽ nên pho Việt-Sữ oanh liệt chói lọi muôn năm rồi đó. Sao ta chẳng đem ra mà bàn luận ?

Vậy chúng ta ai là hạng bình dân có tâm huyết về các sự cải cách ở hương thôn nên mau sốt sắng bài trừ những cái tập tục cổ hủ ấy đi. Hãy lợi dụng cơ hội để gây lại và bồi bổ dân trí còn đang hẹp hòi, yếu ớt.

LÊ HỮU DƯ

THỜI CUỘC NHỰT HOA

NHỰT ĐỊNH LẤY TẦN-HOÀNG-ĐẢO

Việc Nga Mản vẫn còn rắc rối

Đông kinh 19 Février— Viện bộ trưởng bộ ngoại giao nước Mãn châu định sẽ mời Tô Nga cùng phái đại biểu sang các chỗ quan trọng về quân bị ở biên cảnh Nga Mản để giải quyết các chuyện rối rắm vừa rồi và lập một ủy ban để định lại ranh rấp.

Ủy ban ấy gồm người thay mặt của hai nước để bàn luận xem xét cho được kỹ.

Nước Nhựt lấy tiếng mình bảo hộ cho Mản châu, nên xin chánh phủ Nga nên giải giao 108 người làm loạn, vừa rồi chạy trốn qua nội địa Nga mà trả lại cho chánh phủ Mãn châu. Chưa rỏ Nga sẽ trả lời sao về điều yêu cầu nầy.

Nhựt định lấy Tần Hoàng đảo nay mai

Hương cảng 19 Fév.— Nhựt đã quyết định trong một ngày nào gần đây sẽ đánh lấy Tần-hoàng đảo; nên chi hiện nay tình thế quân bị của Nhựt ở Nga bắc rất là hoạt động.

Có lẽ Nam-kinh nghe tin nầy nên Vương Chánh Đình đã hối hả xuống Tàu «Gouverneur Kerland» từ Thượng hải đi Hướng cảng rồi sẽ tới Quảng châu. Một đôi rấp rút và quan trọng nhứt của Vương là làm sao cho Hồ Hán Dân cùng các yếu nhơn Tây Nam hiệp sức với trung ương mà lo đối phó với Nhựt.

Người Nhựt lo cổ động

Hương-cảng 19 Fév.— Người Nhựt tên Kim Tỉnh hôm 18 Fév. đã tới Hương cảng. Theo lời ông ta tuyên bố thì mục đích xuống Nam đây là cổ động chủ nghĩa Đại A-tế-á.

Mà Trương-Quần vẫn chủ trương hòa bình

Thượng-hải, 19 Février.— Thái độ của Nhựt đối với Tàu bao giờ cũng cứ nghạnh và lấn lướt, thế mà ngoại giao bộ trưởng của Tàu là Trương-Quần bao giờ cũng tỏ ý là cứ dùng chánh sách hòa bình mà đối phó.

Mấy hôm nay có tin đồn ầm ở Thượng Hải rằng Trương-Quần sẽ lấy thái độ hòa bình mà giải quyết với Nhựt tất cả các án vụ đã xảy ra và treo lèo từ lâu nay.

Muốn biết ?

Tương-lai, dĩ vãng, hiện-tại xin mời quí ông quí bà dời gót đến

Nhà chuyên-môn

Khắc-Sanh

Coi tay, xem tướng theo khoa-học

GIÁ COI :

1 $ 00 — 3 năm rồi 3 năm tới.
3 00 — 10 « 10 «
5 00 — suốt đời qui kỳ.

30, **Amiral Roze** -:- SAIGON

Tại rạp hát Thanh-Xương

HÁT BỘ BẦU-BÒN

Đêm thứ bảy và chúa nhựt 22—23 Février 1936, đúng 8 giờ tối khai diễn sáng đêm. Mỗi đêm, hát hai xuất. Hát ròng cổ điệu. Cũng vì thương tiếc diệu hát của tiền hối ta lắm công rèn tập, mà bây giờ coi muốn thất kỳ sở truyền. Nên tôi chẳng nài công lao thường hiệp với mấy anh nhưng gánh bầu Bòn lo sắp sửa điều hát xưa lại cho khỏi phụ lòng người trước của ta trong muôn một. Nên biến bổn bổn tuồng dưới đây, hát trong 2 đêm.

Đêm thứ bảy (22-2-36)
Xuất trước « VẠN-HUÊ-LÂU »

Tống Địch Thanh. Hát từ Hàng Kỳ bàn chiêm bao cho bà Địch thiên Kim Hàng Kỳ coi thiên văn biết có sao Võ khúc Tinh ra đời và giấu Địch Thanh trên ngự thơ viện. Địch Thanh bắt Hiện nguyệt Long cu rồi nắm cầu Bàng Hồng bắt đặng, gặp Bao-Công đi tuần đêm dành lại.

Xuất sau.— Thiên tư kỳ duyên Động phòng Văn Thề. Đào Tông và Đào phiên đánh ghen, hay lắm ! Thằng Xược thọc chuột hai đàng, vui lắm, vui lắm.

Đêm chúa nhựt (23-2-36)
Xuất trước ; «Tiết Cương phá Thiết khưu Phần ».

Hát từ Vãng hoài Hầu đem đưa Tiết Giao cho Tiết Cương mà đặng giao con cho ông Giáo. Tiết Cương té tão vaà phá Thiết khưu bị vây, Mả Đăng cứu Tiết Cương ! Tiết Cương và vợ là Kỳ loang Anh bị giặc đánh lạc Đào đã.

Cực kỳ hay !

Xuất sau : « Đại Yên Hồng Ngọc ». Kép Địch Luông và Địch Hồ Đào Hồng ngọc và Hươn yêu.

Tranh cảnh y quang toàn mới đào kép toàn ban nguyện tranh nhau đem bét tài bay trong 2 đêm trên sân khấu đặng đèn bồi thanh tình của khán quan chiếu cố.

Hát tiên tuồng có mời các quan Saigon Cholon và Giadịnh đến xem. Thứ bảy và chúa nhựt có bán giấy tại rạp từ sớm mai

Đại việt khách lâu.

PHẠM BINH TÁNH.

Kinh Thỉnh.

Phải chăng là cách tãi tiền ?

Ngày hôm kia 19 Février thầy Phạm-công-Thượng người thầu tiền cho tàu Quan lợi có tới bót Cholon mà thưa tên Phạm-văn Tươi về tội dọa nạt mình để buộc ký cái giấy nợ 120 đồng

Thượng nói rằng lúc đi tàu, thấy có gặp một cô gái đẹp. Tàu về tới Cholon, cô gái ấy mời thầy lên nhà chơi. Thầy say tình theo tới «hương sào» cùng cô gái ấy chung phòng. Thình lình tên Phan văn Tươi vào nhà nói rằng Thượng thông gian với vợ y bèn băm giết. Thượng năn nỉ quá Tươi buộc phải nạp 100 bạc mới tha. Thượng không có tiền Tươi buộc làm giấy thiếu nợ ký tên bằng hòi rồi mới thả Thượng về.

Thượng thoát khỏi cảnh nguy bèn đi tới bót thưa kẻ gian hùng đánh bẫy nọ.

Hiện nay bót Cholon còn tra xét.

Quan Thống đốc

TẠI ĐÀI KỶ NIỆM QUAN THAM BIỆN LUCIANI

—o—

Chiều hôm qua quan Thống đốc và các quan ở Nam kỳ soái phủ có đến làm lễ và đặt tràng hoa tại đài kỷ niệm quan Tham biện Luciani, trước kia chết vì nạn lụt ở Biênhoa.

Có mặt các quan tham biện chánh chủ tỉnh Giadinh và Biên hòa và nhiều quan chức Annam cùng đi dự lễ.

Đài kỷ niệm nầy dựng lên ngay chỗ trước kia tìm được thây quan tham biện Luciani ở Saigon lên nẻm về phía tay mặt gần Bac Biên hoa. Lễ cử hành rất đơn giản nhưng trang nghiêm Sau khi quan Thống đốc đem ràng hoa đặt lên đài thì các quan viên có mặt tại đó đều yên lặn để tỏ dấu chia buồn.

Quân lính xung đột với bọn cướp khách

Có hai người chết và nhiều người bị thương

Hanoi.— Trong 17 Février vừa rồi tại nhà xác ở Nacham thuộc về tỉnh Lạng-sơn (Bắc kỳ) có xảy ra một vụ đánh cướp làm thiệt mạng nhiều người và nhiều người bị thương.

Có ba tướng cướp Tàu có lẽ ở Quảng-Tây gã dạng vào cớ bạ tại nhà xét rồi thình lình rút đai súng sáu ra bắn xã vào chủ chứa.

Quân lính nghe tiếng súng chạy cũng bị bắn nhào. Có hai người Pháp bị bắn trúng nặng lắm phải chở vào nhà thương Lanessan. Trong lúc lộn xộn có hai người khách trú bị thiệt mạng trong đó có người chủ chứa Bồn người khách và một người Annam khác tình nghi là kẻ diêm chỉ cho kẻ cướp cũng bị thương nặng. Một người tắt hơi sau đó một giờ.

Thừa dịp lộn xộn ba tên cướp liền đào tẩu. Chở mấy người bị bịnh về nhà thương Lạng-sơn người lính tập Vaccazza chịu không thấu nên tắt nghỉ, còn vị quan hai Cann thì chắc không đến nỗi thiệt mạng.

Chuyện thị phi

Tiếp theo trương nhứt

và cũng có thể đi kiện cả mấy tờ báo đăng lời rao « Huê liễu giải độc ». Thiệt vậy, họ có thể viện lý rằng: «Làm đi, bán trôn nuôi miệng, là cái nhơn quyền tự do sanh tồn của chúng tôi bấy giờ mấy chú đi kêu rêu dọa nạt người ta về chỗ ngụy hiểm nọ bịnh độc hại kia vậy thì có ai dám rớ tới chúng tôi nữa, thế là mấy chú xâm phạm tới nhơn quyền chúng tôi đó.»

Ai dám bảo họ nói thế là vô lý.

Chẳng những vậy thôi họ còn có thể dỡ nhơn quyền ra đòi tiền huê hồng của mấy thầy phong tình mấy tiệm bào chế nữa cũng được. Vì thiệt là nhờ có họ thì mấy thầy mấy tiệm ấy mới có mối hàng mà bán thuốc kiếm ăn.

Cũng như xưởng nấu công yên và các tiệm bán á phiện có thể đi kiện những người bày đặt ra các thứ thuốc « giới yên đại bổ » Vì đàng nầy làm mất lợi hại ăn của đằng kia chính là một cách xâm phạm nhơn quyền rõ ràng. Huống chi công yên ở xứ ta còn là một huê lợi lớn cho công nho bấy lâu khoản công nho nầy kém sút, có một phần là tại nhiều thuốc giới yên xuất hiện, mà có nhiều thuốc chữa hay thì số dân ghiền hút không kém sút đi sao được?

Chắc có người cho mấy vụ kiện như thế là kỳ khôi quái gở, nhưng mà tôi tưởng nó có lý, vì nó có động cơ ở trong lẽ nhơn quyền mà. Ba chục năm trước ở Bắc hà ta đã có vụ kiện: một chủ tiệm thịt bò kiện một vị thủ hiến đòi tiền bồi thường mà được. Vì bình nhựt tiệm thịt bò ấy vẫn lãnh bán cho mấy ngàn quân linh ăn, bỗng dưng lúc nọ vị thủ-hiến dẫn linh đi đánh giặc xa mà thua, làm cho tiệm ế thịt bò và lỗ lã vô số cho nên chủ tiệm phải binh vực nhơn quyền của mình mới kiện đòi bồi thường. Nếu như ông kia đừng đem lính đi xa thì đâu tiệm thịt bò có ế ẩm lỗ lã ? Nếu vụ nầy kiện được thì mấy vụ trên đây cũng kiện được chớ.

Tôi không có ý xui ai kiện ai làm gì, tôi cốt bày tỏ ra rằng sự sống của người ta làm cho nhơn quyền tất phải động chạm xâm lấn nhau là vậy đó.

Á-phiện Á-phiện

Ghiền Á-phiện là một bịnh hết sức khổ.

Ai muốn gỡ cái khổ trọn đời ấy Nên mau dùng thuốc bổ Á-phiện của THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG trong một tháng 5 ngày thì tuyệt ngay chứng bịnh.

Dùng rồng sâm Cao ly, bắc lộc nhung, chế ra vừa bổ sức lực vừa điều hòa ngũ tạng chongười bịnh đủ sức chống chỏi với nha phiến.

Cách dùng : người hút mỗi ngày 1$00 chỉ uống 4 viên là đã ghiền ngay.

Càng ngày uống càng sụt bớt tới ngày dứt bịnh.

Ve lớn 20 viên 0$80
Ve nhỏ 10 viên 0$40

THOẠI DƯ-ĐƯỜNG
133 Rue Paris Cholon
Saigon VẠN-SANH-HÒA
Rue Schrœder

Muốn để lại

Một cuộc buôn bán ở nhằm chỗ rất thị tứ, mỗi tháng lời từ 150 tới 200, và có thể nhiều hơn trong mùa nắng. Muốn sang tên vì có việc nhà. Giá thiệt rẻ.

Hỏi tại Báo quán.

Song-liệu Điều-kinh Bạch-dái-hoàn Nº 7

Bổ huyết điều kinh, làm cho người đàn-bà trở nên tươi tốt, và ít sanh bịnh hoạn

SONG-LIỆU

Thầy tôi, Lê phụng Cảnh, tú tài y khoa ở tỉnh Phú Yên, truyền bài thuốc điều kinh lại cho tôi hơn 30 năm, sau nhờ sự kinh nghiệm của tôi chỉnh đốn lại rất hoàn toàn, chuyên trị bịnh đàn bà rất nên linh nghiệm

ĐIỀU KINH

1.— Chuyên trị đàn bà kinh nguyệt không đều, khi trồi khi sụt, tháng có tháng không, hoặc một hai tháng có một lần, hoặc 1 tháng có hai ba lần, khi gần có đường kinh đau bụng đau lưng nhức đầu, nóng lạnh, huyết ra hoặc nhiều hoặc ít, khi dợt khi bầm.

2.— Cô gái đến kỳ thiên quí, 14 tuổi có đường kinh, kinh nguyệt không đều, khi nhiều, khi ít, khi hai ba tháng mới có một lần, thường hay đau bụng, đau lưng, tay chơn lạnh ngắt, trong mình dà dượi, chóng mặt nhức đầu.

3.— Hoặc người ốm, huyết nóng, trái tim yếu, kinh nguyệt không đều, huyết điều ra ít, lâu năm không thai nghén.

4.— Người mập dâm nhiều, đàm bế tắc kinh lạc, máu chạy không đều, hoặc tháng rưởi, hai tháng, ba tháng mới có một lần, huyết ra vàng dợt, thường hay chóng mặt nhức đầu, khó bề thai dựng.

5 — Người huyết yếu tử cung hư hàn, hư nhiệt, có thai không đủ ngày mà tiêu sản, hoặc sanh đẻ nhiều lần mà không nuôi đặng.

BẠCH ĐÁI

Người bởi kinh nguyệt không đều, tử cung hư hàn, hư nhiệt hoặc âm dương khuy tổn, khí huyết lưỡng suy sanh, ra xích đái, bạch-đái, bạch trược, bạch dâm.

Các chứng kể trên đây chỉ có hoàn : **SONG-LIỆU ĐIỀU-KINH BẠCH-ĐÁI** mới trừ đặng, giá mỗi hộp 0 p 80, uống 5 ngày

Nhà thuốc VÕ VĂN-VÂN Thudaumot

(Chi nhánh phát-hành : 129, rue d'Espagne (Saigon)

BỨC THƠ KHEN THUỐC

« CỬU - LONG - HOÀN »

Của quan Đốc-phủ " Thái Hữu-Võ "

Làm người ở trong hoàn vũ, có ai tránh khỏi sự bịnh hoạn đâu. Không ít thì nhiều, ai ai cũng có khi phát bịnh song có bịnh mà biết tìm thầy hay, thuốc giỏi thì mới khỏi lo « tiền hết bịnh còn ». Nếu rủi mà gặp nhầm dung y cũng là thuốc dở, thì có khi còn phải hại đến tánh mạng nữa.

Thuốc Annam của ta, từ mấy năm nay nảy sanh ra rất nhiều. Song chẳng phải trong trăm ngàn món thuốc, món cũng đều hay, đều thần hiệu hết.

Nói ngay ra, thuốc hay thật ít mà trong hạng nầy ta có thể sắp vào thuốc « Cửu Long-Hoàn » của nhà thuốc VÕ - ĐÌNH - DẦN ở Cholon.

Thật là cái tên « Vua thuốc bổ », nhà thuốc dùng trong quảng cáo để mà giới thiệu thuốc nầy, không phải là quá đáng vậy.

Tôi đã nhiều phen dùng thuốc « Cửu Long-Hoàn » hầu có bổ dưỡng tinh thần trong lúc tóc bạc, da mồi thì tôi thấy quả là một món bửu dược không có thuốc nào sánh kịp.

Nên chi tôi rất hân hạnh xin giới thiệu thuốc « Cửu-Long-Hoàn » cùng đồng bào, dầu nam-phụ lão ấu, dầu có bịnh cũng không bịnh, cũng đều dùng đáng tất cả.

Người Langsa có nói rằng : « Mieux prévenir que guérir» Uống thuốc mà ngừa trước sự bịnh hoạn xảy đến cho mình còn tốt, còn hay hơn là để cho có bịnh rồi mới điều trị. Lời nói trên đây rất hạp với sự dùng thuốc «Cửu-Long-Hoàn».

Luôn dịp tôi có mấy lời khen tặng ông TRẦN-MẠNH-TRẤT và ông VÕ-ĐÌNH-DẦN, tất đây công tìm kiếm và bào chế ra món thuốc « Cửu Long-Hoàn » để mà giúp ích cho đời. Công trình của hai ông đối với đồng bào không phải là nhỏ vậy.

NAY KÍNH

THÁI - HỮU - VÕ

Tri phủ de 1ère classe en retraite
Đốc Phủ Sứ honoraire, à
(Bêntre) **BATRI**

TẠI SAO

BINH DI- TINH CÓ HAI CHỨNG ?

Theo sự nghiên cứu cùng hết sách vỡ về g-dược và kinh nghiệm của Bổn đường thì bịnh Di tinh có hai chứng khác nhau xa.

CHỨNG THỨ NHỨT : kêu là Mộng tinh, phần nhiều những người trí thức ít hay vận động, làm việc thường ngồi một chỗ hay mắc phải bịnh nầy. Khi làm công chuyện nhiều, hoặc ráng lo quá độ khi nằm xuống thì mê mệt nên hỏa nơi trái tim xông lên làm cho người nóng nảy sanh ra mê mộng thấy gần đàn bà rồi xuất tinh ra Khi thức dậy thì tinh thần dả dượi, gân cốt bải hoải, trái tim hồi hộp.

CHỨNG THỨ HAI : Kêu là Hượt tinh, chứng nầy sanh ra tại người gầy, cái thận suy bại tại lúc còn nhỏ chơi bời quá độ hoặc hút á-phiện nhiều, khi trọng tuổi tạng phủ đều hư bể nên khi không tinh cứ xuất ra ngày như đêm. Bịnh Hượt tinh không khéo điều trị thì người khó sống lâu.

Bổn đường nghiên cứu hết sức kỹ cang chế ra hai thứ thuốc trị hai chứng : Mộng tinh và Hượt tinh một cách cực kỳ mau chóng. Bịnh nhẹ trong một hộp thì hết ngay, bịnh nặng trong ba hộp thì tuyệt hẳng. Chỉ có dùng thử một hộp mới biết thuốc của bổn đường thần hiệu thế nào? Bịnh Mộng tinh phải dùng thuốc :

MỘNG - TINH DƯỠNG - TIM ĐƠN

Bịnh Hượt tinh phải dùng :

NAM-TỬ TRẦN BẠI CÔ TINH PHIẾU

MỖI HỘP GIÁ 1$00 UỐNG NĂM NGÀY

THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG — 133 *Rue Paris Cholon*

SAIGON bán tại VẠN-SANH-HÒA, rue Schrœder

TRỪ TUYỆT NỌC LẬU VÀ DƯƠNG-MAI

Chỉ có hiệu

HUÊ LIỄU GIẢI ĐỘC HOÀN

Của nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẦN

CHỢLỚN

NHÀ THUỐC THIÊN-HÒA ĐƯỜNG CHOLON

Thật, sau khi đã nhiều lần thí nghiệm nhiều thứ thuốc cho trẻ em uống rồi, tôi dám cam-đoan chắc chắn bất kỳ là với ai rằng :

Không có thứ thuốc nào công hiệu lẹ làn như thuốc THỐI-NHIỆT ĐƠN của nhà thuốc THIÊN-HÒA - ĐƯỜNG »

Những khi trẻ em đương nóng vùi, hoặc ấm đầu, sổ mũi, vân. vân ..
Uống vào liền thấy khỏi ngay, trước sau không đầy 15 phút đồng hồ !

(Lời của M. Lê-chơn-Tâm Chủ-bút Báo Văn-Minh)

HÃY CHO CHÚNG NÓ UỐNG THUỐC

THỐI - NHIỆT - ĐƠN

CỦA

NHÀ THUỐC THIÊN - HÒA - ĐƯỜNG
để giải nhiệt, khử phong, rất hiệu nghiệm

CÓ BÁN TRONG CÁC TIỆM THUỐC BẮC

Le : GÉRANT NGUYỄN-VAN-SÂM

IMP. THANH MAU. — SAIGON